

SCHAAKPRAAT

WOENSEL LICHTTOREN

COMBINATIE

nr 2 Januari 2013

WOENSEL LICHTTOREN COMBINATIE

Woensel Lichttoren Combinatie is op 1 juni 1978 ontstaan uit S.V. Woensel en S.V. Lichttoren.

S.V. Woensel is een voortzetting van V.O.J.-1945. S.V.Lichttoren is ontstaan in 1966 uit een fusie van SV de Pion en Philips Schaakclub.

Speellokaal

De Hoeksteen
Gerretsonlaan 1a
5624 JL Eindhoven
Tel:040-2372448

Contributie

Aspiranten (tot 14 jaar) 45 euro
Junioren (tot 20 jaar) 53 euro
Senioren 90 euro
ING 40.07.428 t.n.v. Schaakvereniging WLC te Eindhoven

Voorzitter

Dick Gielen
Mirabelweg 10
5632 PC Eindhoven
040-2424401

Secretaris

Dannie Beijk
Aquamarijn 23
5629HC Eindhoven
040-2480087

Externe competitie

Henny Wilbrink
Aleconlaan 21
5627 TB Eindhoven
040-2410774

Penningmeester

Wim Lucassen
Veldm.Montg.laan 343
5612 BH Eindhoven
040-2422061

Jeugdzaken

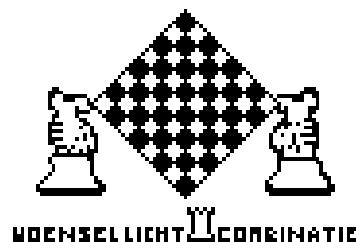
Hub v. d. Laar
Bourgognelaan 20
5627 KS Eindhoven
040-2429578

Interne competitie

Leo van IJzendoorn
Versailleslaan 25
5627 LV Eindhoven
040-2427836

Teamleiders

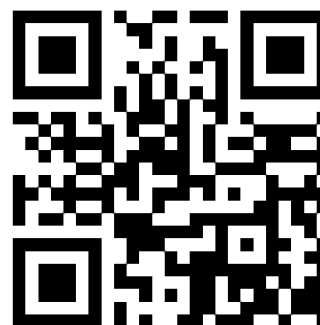
1. Frank Albers 06-49747172
2. Aard Daanen 040-2431617
3. Arno de Man 040-2860560
Avondteam: Dannie Beijk 040-2480087

W.L.C. op internet: <http://wlc.dse.nl/>

Inhoudsopgave:

Woord vooraf.....	4
Schaken als de clubkampioen.....	5
Van het Bestuur	6
WLC'ers doen van zich spreken	7
Veteranenkampioenschap.....	8
Externe competitie 2011-2012	9
WLC 1	9
WLC 2	17
WLC 3	23
KNSB beker.....	32
NBSB beker.....	35
Externe competitie (tussenstanden 2012-2013)	38
Zomerschaak in Italië	39
Waarom bent U eigenlijk gaan schaken ?.....	48
Schaken als de clubkampioen (antwoorden)	49
Volgende uitgave.....	49

Schaakpraat

Orgaan van Schaakvereniging Woensel Lichttoren Combinatie

Jaargang 34. Nummer 2. Januari 2013

Redactie: Frank Albers (frenk10@mail.com)

en Pierre Buijs (pjbuijs@upcmail.nl)

Woord vooraf

Beste schakers,

Voor u ligt het eerste nummer van dit nieuwe jaar. Namens de Schaakpraat wensen wij iedereen natuurlijk een gezond en voorspoedig 2013 en dat u in dit jaar maar weer veel schaakplezier mag beleven!

Extern hebben we dit seizoen weinig te klagen en de verslagen van de afgelopen drie rondes treft u aan in dit nummer. Helaas zijn we inmiddels uitgeschakeld voor de KNSB-beker, maar in de NBSB-beker wisten we wel een ronde verder te komen. Ook hiervan kunt u de verslagen nalezen.

Verder in dit nummer de tweede serie opgaven waarin u uw krachten kunt vergelijken met die van een clubkampioen (of zijn tegenstander). Wederom vier opgaven uit zijn partijen met elders de oplossing mocht het nodig zijn.

Ik wens u veel schaak- en leesplezier!

Frank Albers.

Het 4e WLC Weekendtoernooi komt eraan!

Voor het 4^e jaar op rij organiseert onze vereniging een weekendtoernooi, dit jaar van vrijdag 12 tot en met zondag 14 april. Uitgebreide informatie staat natuurlijk op onze website, maar is ook elke dinsdagavond op de clubavond beschikbaar. Bovendien kunnen onze bestuursleden je er alles over vertellen.

Inmiddels is het, qua organisatie, een soepel draaiend toernooi: duidelijke draaiboeken en een aantal enthousiaste (bestuurs)leden zorgen ervoor dat alles op rolletjes verloopt. Het enige wat beter kan is de deelname van eigen leden aan het toernooi. Vandaar deze oproep: vertel aan iedereen die het horen wil wat voor een leuk toernooi dit is, maar denk ook zelf eens over deelname na!

We zien je inschrijving tegemoet!

Schaken als de clubkampioen

Dit keer deel twee van de opgaven afkomstig uit interne partijen van de clubkampioen van 2012, Guus Bollen. Vaak kijken we met Guus mee, soms ook met zijn tegenstander. Guus gaf aan: Het is een mix van tactische en strategische opgaven, in de opening, het middenspel of in het eindspel, waarbij ik de moeilijkheidsgraad heb geprobeerd aan te geven met een aantal sterren: hoe meer sterren, hoe moeilijker.

In elk van deze stellingen heeft de speler die aan zet is een zet die duidelijk beter is dan alle andere. Vindt u deze zet, dan kunt u uzelf 1 punt toekennen. Heeft u daarnaast ook nog de juiste beredenering achter de zet gevonden, dan krijgt u 2 extra punten.

Om u gerust te stellen: lang niet alle correcte voortzettingen zijn achter het bord gevonden. Dus ook al scoort u niet zo hoog, u heeft nog steeds kans om clubkampioen te worden!

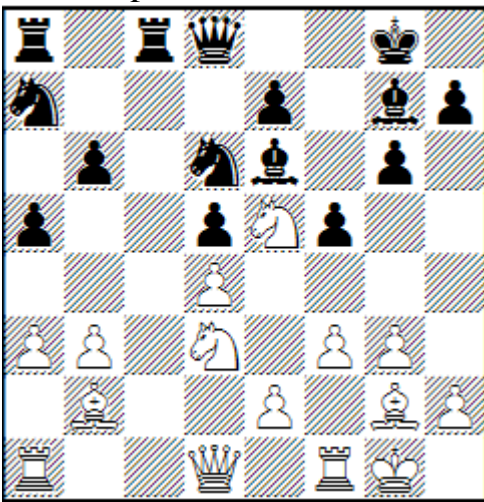

Diagram 1 (*****):
Wit aan zet uit Guus Bollen-Jarich
Haitjema

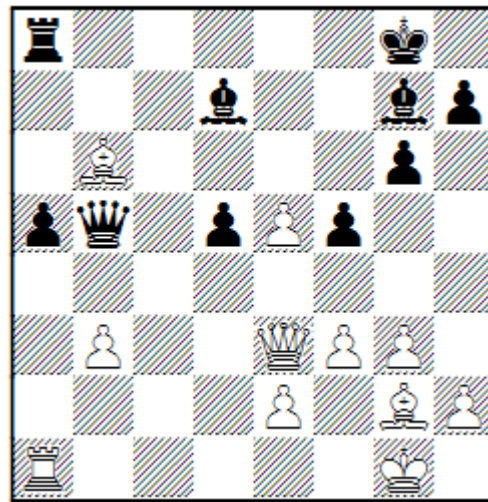

Diagram 2 (**):
Zwart aan zet uit Guus Bollen-Jarich
Haitjema

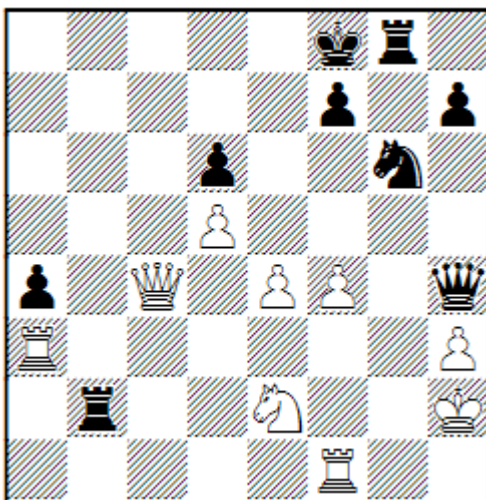

Diagram 3 (*****):
Wit aan zet uit Guus Bollen-Rudy
Simons

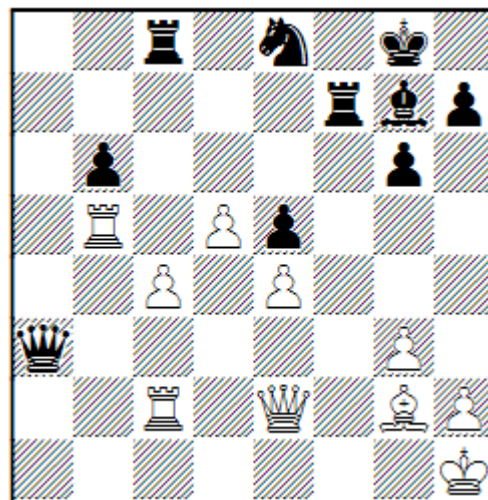

Diagram 4 (***):
Wit aan zet uit Pierre Buijs-Guus
Bollen

Van het Bestuur

Bij het bekend maken, wie er in 2012 de clubman van het jaar was geworden, ben ik begonnen met te zeggen: “Hier staat een trotse voorzitter”. Ik had daar de volgende redenen voor.

1. Het bekerteam van ons is kampioen geworden van de N.B.S.B. Bekercompetitie.
2. Guus is kampioen van Nederland geworden bij het open-Nederlands Rapid kampioenschap tot 25 jaar.
3. Bij de externe competitie heeft alleen het 3e team een wedstrijd verloren, de rest is dus gewonnen of gelijkgespeeld.
4. Het lukt ons nog steeds om gelijk te blijven, of te groeien in het aantal leden.
5. W.L.C. Is nog steeds een gezellige vereniging, waar iedereen op elk niveau kan schaken.
6. Waar er veel leden druk zijn met onze jeugdafdeling.

Dit alles is een hele goeie reden om trots op te zijn.

Weekendtoernooi.

Ook dit jaar wordt het week weer gehouden en wel op 12-13-14 april.

Het afgelopen jaar hebben er niet al te veel van onze eigen leden aan het toernooi deelgenomen. Vandaar mijn oproep om deel te nemen, want het is ons toernooi.

Natuurlijk hebben wij ook weer vrijwilligers nodig, dus als u niet mee wil/kunt doen, meld u zich dan als vrijwilliger, om te helpen. (melden bij ondergetekende)

Sponsoring.

Ook dit seizoen zijn onze sponsors weer bereid ons financieel te ondersteunen.

Schakenraad Advocaten

Fietsspecialist Paul van de Broek

Chinees Restaurant Sun-On

en nieuw in deze schakpraat : *Effting reizen*

Wij zijn dan ook zeer dankbaar voor hun steun.

Namens het bestuur,

Dick Gielen,
voorzitter.

Trots op onze club
WLC

WLC'ers doen van zich spreken

In de afgelopen maanden hebben enkele WLC'ers uitstekende resultaten behaald.

Natuurlijk was daar het fantastisch **NEDERLANDS KAMPIOENSCHAP RAPIDSCHAAK** van **Guus Bollen!!** Guus haalde tijdens het Open NK Rapid voor de oudste jeugd (tot 25 jaar) een ongelooflijke score van 8,5 uit 9 (TPR 2473) en liet daarmee de naaste concurrent maar liefst 2 volle punten achter zich.

Tijdens datzelfde open NK speelde **Charlie Tang** mee in de groep geboren in 2002. Na een vliegende start met 5 uit 6 ging het daarna iets minder, maar uiteindelijk belandde Charlie op een verdienstelijke 8^e plaats.

In de laatste week van December deed Charlie mee aan het **PERSOONLIJK KAMPIOENSCHAP** van de NBSB. Daar behaalde hij met een score van 7 uit 9 een fraaie derde plaats!

In het **BRABANTS VETERANENKAMPIOENSCHAP** streden zowel **Jan Mascini** als Pierre Buijs om de ereplaatsen. In een zeer spannende slotfase van het toernooi wist Jan het hoofd koel te houden en ging hij met een score van 6 uit 7 met de overwinning aan de haal.

Proficiat aan Guus, Charlie en Jan!

Veteranenkampioenschap

Op 15 november werd er weer in Vught voor het veteranenkampioenschap van Brabant gestreden. Jan Logtenberg, Pierre Buijs en ik waren de WLC deelnemers. Na 4 ronden hadden alleen Charles Kuiper (de gedoodverfde favoriet), Pierre en ik 100%. In die ronde won Pierre heel knap in een zeer spannende partij van Charles. In de 5e ronde mochten Pierre en ik tegen elkaar. Met zwart kwam ik lastig te staan, maar wist in het middenspel de stand in evenwicht te brengen. Pierre ging op scherp, vergaloppeerde zich en verloor toen een paard. De rest was techniek. Toen stond ik opeens alleen bovenaan.

In ronde 6 was Charles aan de beurt om mij te testen. Ik was niet vastberaden genoeg, enerzijds mikte ik op remise, maar anderzijds kwam ik goed uit de opening en dacht meer uit de stelling te kunnen halen. Zoals zo dikwijls, 2 plannen door elkaar halen is funest. Charles wist mij dat netjes duidelijk te maken. Pierre verloor, dus Charles en ik stonden in de laatste rond gelijk en een half punt voor op de naaste concurrenten.

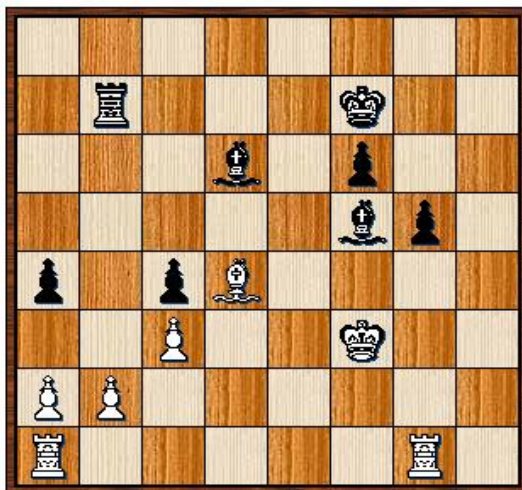
Beiden wonnen we van deze mannen.

Uiteindelijk werd ik tot kampioen uitgeroepen omdat ik een half weerstandspuntje meer had.

Een herhaling van 2010, en in een sterker veld.

Over mijn spel was ik zeer tevreden, alleen tegen Charles was ik wankelmoedig.

In de laatste ronde ontstond de volgende stand.

Mijn laatste zet wasTb7. Wit wilde initiatief ontplooiën en speelde Th1.

De partij verliep verder als volgt:

...Txb2 : Th6 Lg6 : Td1 f5 : Le3?? Dreigt Txd6 g4+ mat.

Jan Mascini.

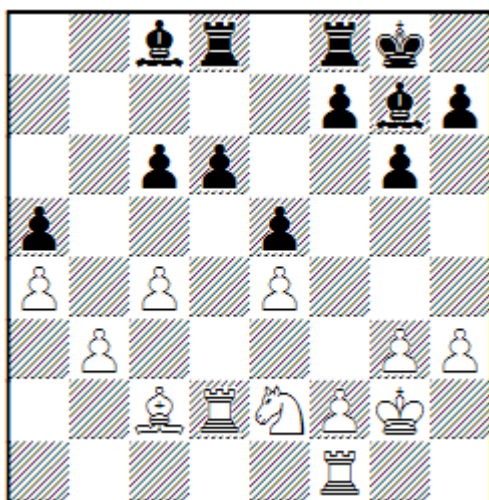
Externe competitie 2011-2012

WLC 1

WLC 1 (1959)		- Stukkenjagers 3 (1918)		6 ½ - 1 ½
1. Jeroen Medema	2119	- John Greunsven	2016	1 - 0
2. Guus Bollen	2051	- Erik Dignum	1943	1 - 0
3. Frank Albers	2015	- Koen Haast	1979	1 - 0
4. Albert de Wit	1972	- Ruud Feelders	1944	½ - ½
5. Nol Swinkels	1910	- Winifred Paulis	1921	1 - 0
6. Leo van IJzendoorn	1844	- Ron de Veen	1838	½ - ½
7. Jarich Haitjema	1902	- Lex Karstens	1855	½ - ½
8. Peter Koymans	1859	- Joost op 't Hoog	1850	1 - 0

In de derde ronde traden wij thuis aan tegen Stukkenjagers 3, een gevaarlijke outsider die ook een gemiddelde rating van ruim 1900 op konden stellen. Normaliter zijn de wedstrijden tegen Stukkenjagers altijd spannend tot het eind, dus het was een welkome afwisseling om dit keer een relatief ontspannen middagje schaken te beleven in de wetenschap dat de overwinning al snel gestalte kreeg in vlotte overwinningen en overwegend goede stellingen resterend. Helaas was Rudy verhinderd waardoor ik mijn geplande reservebeurt voor onbepaalde tijd uitstelde. De teamleider van Stukkenjagers probeerde ons de favorietenrol op te dringen door opmerkingen te maken in de trand van “wij komen voor onze jaarlijkse nederlaag”, en hoewel wij dat graag bewaarheid wilden zien lieten wij ons daar niet door van de wijs brengen.

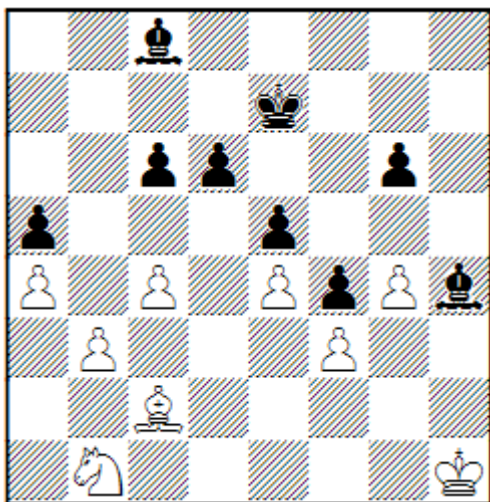
Jeroen speelde dit keer op bord één en deed daarover het volgende verslag: Ik had al eerder tegen John gespeeld, en ik kon me herinneren (nee, ik had niet die partij van tevoren nagespeeld) dat ik het tegen zijn aanpak lastig had gehad. Ik verloor toen in het eindspel een stuk, maar wist dat toen met een truuk nog terug te winnen, waardoor het uiteindelijk remise werd. Nu speelde ik een ander plan, en eigenlijk beviel me dat wel goed. In onderstaande diagram zijn we net na de tijdcontrole en ik vind mijzelf prettig staan: de witte loper is slecht, en mijn controle op de zwarte velden is goed.

DIAGRAM

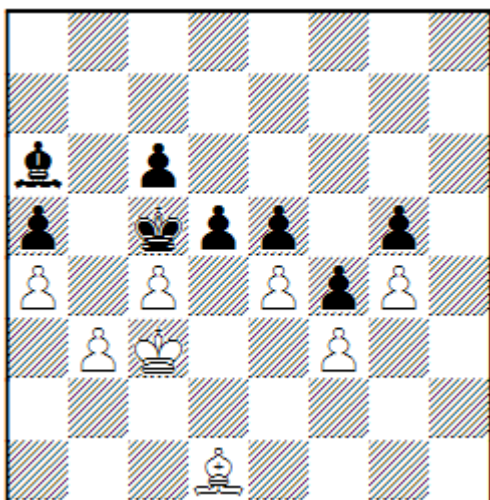
Ik speel hier echter net iets te optimistisch met **41. ... , f5?** dat mijn voordeel weggeeft als hij 42.Tfd1 speelt. Dit zag ik nadat ik 41...f5 had gespeeld en ik dacht zelfs dat ik dan slecht zou komen te staan, maar computers vinden dan nog een listige variant: 42...Tf6 43.f4! (c5 had ik van tevoren bekeken: 43...d5! 44.exd5,exd5 45.Txd5?!,Lb7),exf4 44.e5,Te6 45.gxf4,Lb7! 46.Txd6 (wat anders; niet Pd4 wegens c5†),Texd6 47.Txd6,Txd6

48. **exd6, c5†** en zwart heeft voldoende voor de pion. Gelukkig speelde hij dit niet, want ik weet niet of ik dit gevonden had. Nu kwamen we na **42. Pc3, Kf7 43. f3, Ke7 44. Te1, f4 45. g4, Lh6!** in een voor mij voordelig eindspel. Vraag voor de lezers: waarom is 45... ,Lh6 een belangrijke zet? In de hele partij speelde de strijd zich af om de zwarte velden, en na afwikkeling van voorgaande door dubbele torenruil naar het eindspel is dat in het onderstaande diagram nog steeds te zien:

Hier speelde ik **54. ... , Le1** om, zoals Jarich (of was het Peter?) dat verwoordde, hem een slechte loper én een slecht paard te geven. Het plan is ergens met de koning over de zwarte velden binnen te komen, maar zo eenvoudig is dat nog niet. Er volgde **55. Kg2, Kd7**. De route via de damevleugel leek mij kansrijker dan die over de koningsvleugel. Op de koningsvleugel heb ik geen mogelijkheid meer om te breken met pionnen, en op de damevleugel / in het centrum nog wel. **56. Kf1, Lb4 57. Ke2, Kc7 58. Kd3, Kb6 59. Pc3, Kc5**.

Het plan is om op het juiste moment d5 door te zetten, een meerderheid op de koningsvleugel creëren, gaten te maken, en dan binnen te komen. Wit kan niet veel meer doen dan afwachten, want het omspelen van het paard naar de koningsvleugel om daar binnen te komen kost te veel tijd; het paard is nodig in de verdediging. **60. Ld1, La6** (let op de penning van pion c4) **61. Lc2, g5**. Ik wil de loper van wit niet op c2 hebben bij de doorbraak, en de g-pion is indirect aangevallen door de loper. **62. Ld1, Lxc3??** Dit is achteraf bezien niet goed. Beter was 62... ,d5 (met het idee om op c4 te slaan); dat was ook mijn oorspronkelijke plan, maar ik werd opeens bang voor 63. **Pxd5, cxd5 64. exd5** en wit heeft twee pionnen voor zijn paard. Dat is echter toch beter dan wat ik speel, en ik denk toch wel gewonnen. Een andere optie na 62... ,d5 is 63. **exd5**, maar dan speel ik eerst 63... ,Lxc3 en na 64. **Kxc3, cxd5** zijn we terug bij de partij. Deze ging verder met **63. Kxc3, d5**.

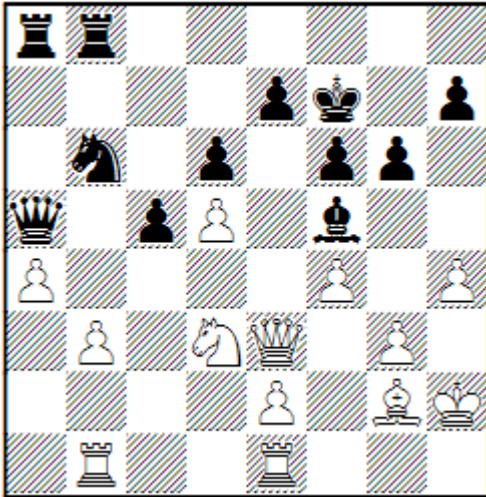

Hier speelde wit **64. exd5??** Daar ben ik wel blij mee, want na 64. **Le2** komt zwart echt niet verder, want wit hoeft zijn loper alleen maar tussen e2 en f1 heen en weer te spelen. Toch fijn, die tijdnoed ;-) Na **64. ... , cxd5 65. cxd5** speelde ik het onzalige **65. ... , Kxd5??** waarna wit met 66. **Lc2** gevolgd door **Le4(†)** heel makkelijk remise maakt. Wat een geknoei! Ik had natuurlijk 65... ,Lb7! moeten spelen, en wit is verloren. Maar wederom werd ik geholpen, deze keer met **66. b4??** Nu is het uit na **66. ... , axb4† 67. Kxb4, e4** (Kd4 is nauwkeuriger, maar dit is ruim voldoende) **68. fxe4†, Kxe4 69.**

Kc5, f3 70. Lxf3†, Kxf3 71. Kb6, Le2 0-1 Het was een lange strijd, met op het einde

veel toeschouwers. Dat, samen met de tijdnood en beperkt inzicht, bepaalde het groot aantal blunders. Desalniettemin ben ik niet ontevreden, want ik ben nergens echt in gevaar geweest.

Guus speelde op bord twee en ook hij heeft zijn partij van een diagram en commentaar voorzien: Zwart heeft zich in de gambietopening heel thematisch ontwikkeld, om er vervolgens achter te komen dat hij eigenlijk niets kan beginnen tegen mijn opzet. Zwart was dus planloos, en ik kon door rustig te manoeuvreren langzaam maar zeker zwaktes uitlokken en een aanval opzetten. Ondanks de circa 10 minuten die ik op dit moment nog had, wist ik het op elegante wijze af te maken.

34. Le4 Ld7 Zwart moet de loper wel redden.

Anders worden de witte velden te zwak.

Bijvoorbeeld: 34... Ta7 35. Lxf5 gxf5 36. De6+

Kg7 37. Tg1 met beslissende aanval. **35. f5!** maakt de diagonaal vrij voor de dame, en het veld f4 voor het paard. **gxf5 36. Dh6 Kg8** (36... fxe4? 37.

Dxh7+ Kf8 38.Pf4 en nu is de enige manier om

mat te voorkomen Lf5 39. Dxf5 waarna de zwarte

koning wel heel erg open staat.) **37. Pf4 Tf8** (37...

fxe4 38. Ph5! met ontdekbaar mat Kf7 39. Dg7+

Ke8 40. Dg8#) **38. Lf3 Dd2** (38... Tf7 39.

Tg1 Tg7 was misschien nog de taaiste verdediging,

omdat het direct g4 onmogelijk maakt. Maar na 40. Tg2 Dc3 41. Tbg1 komt g4

alsnog, en stort de zwarte stelling in.) **39. Ted1 De3 40. Tg1 Tf7 41. g4! Tg7 42.**

gxf5 Df2+ 43. Kh1 1-0

Zelf mocht ik in deze ronde aantreden op bord drie. Tegen de jeugdige Koen Haast liet hij geen twijfel bestaan over zijn bedoelingen, middels een vroeg h4 en een combinatie van Dd1 en Ld3 gaf de witspeler te kennen vol op mijn koning af te willen gaan. Gelukkig voor mij verwaarloosde hij daarvoor wel zijn ontwikkeling en toen ik het centrum kon openen moest wit alsnog enkele tempi spenderen om zijn eigen koning in veiligheid te brengen. Ik kon echter met tempo mijn stukken naar voren dirigeren waardoor wit gedwongen was een stuk te geven. Toen ik vervolgens dameruil kon afdwingen geloofde wit het verder wel.

Albert meldde over zijn partij op bord vier: Na drie uur spelen hadden we pas 15 zetten gedaan. Ik had geen goed gevoel over de stelling op het bord. Ik had een dubbelpion, ik had een geïsoleerde pion en mijn tegenstander, Ruud Feelders, had het loperpaar en ik niet. Daar tegenover stond dat ik wat aanvalskansen had, maar die beschouwde ik als onvoldoende. Ik stond, naar mijn idee, gewoon wat slechter. Ondertussen stond WLC met 1-0 voor en stonden we op meer borden goed dan slecht. Ik besloot dus om remise aan te bieden. Tot mijn verrassing nam Ruud het aanbod aan. Daarna gingen we even analyseren. Ruud liet zien dat ik het één zet voor het einde van de partij beter had kunnen doen door een kwaliteit te offeren om vervolgens direct de kwaliteit weer terug te veroveren bij zeer gunstige stelling. Ook

in de eindstelling had ik volgens de gezamenlijke analyse nog zeer goede kansen, Ruud had dat wel gezien en had daarom het remiseaanbod aangenomen. Ik baalde dus flink dat ik remise had aangeboden, ik begon ernstig te twijfelen aan mijn beoordelingsvermogen, maar was wel blij dat het had bijgedragen tot de overwinning van ons team. 's Avonds speelde ik de partij na met behulp van de computer. Van de analyse na de partij bleek héélemááál niets te kloppen. Het kwaliteitsoffer kon op drie simpele manieren weerlegd worden waarna ik verloren zou hebben gestaan. Ook vertelde de computer me dat de eindstelling gewoon iets slechter voor me was, ik had helemaal geen goede kansen. Achteraf gezien was het dus zeer goed dat ik remise had aangeboden.

Nol won een vlotte partij op bord vijf: Wit trok fel van leer met een gambiet dat door Greco al in 1623 werd vermeld. Volgens mij kreeg wit geen noemenswaardige compensatie voor het geofferde kleinood. Op de 20e zet gaf wit een kwaliteit weg en daarmee was de partij beslist.

Leo leek wat aanvankelijk prima te te staan op bord zes, maar kwam gaandeweg toch wat gedrukt te staan. Middels een tactische grap won hij echter een pion waardoor zijn stelling plotsklaps opknapte. Hij kwam in een toreneindspel met een pluspion maar geloofde dat verder wel en bood remise aan.

Op het zevende bord speelde Jarich aldus: Met zwart kwam ik terecht in een venijnige zijvariant die ik nog onvoldoende bestudeerd had. Het leidde tot een flinke ontwikkelingsachterstand en een koning die gedwongen leek om in het midden te verblijven. Mijn tegenstander verzuimde echter een voor de hand liggend en sterk schaakje te geven, waardoor hij mij de kans gaf om nog net op tijd uit de problemen te rokeren. Hij stond nog wel iets beter, gaf nog een dame voor twee torens, maar het resulterende eindspel zag er onduidelijk uit. Hij bood toen remise aan, wat ik gezien de teamstand graag accepteerde.

Tot slot won Peter op bord acht: op zet 10 kreeg ik al een pion cadeau van mijn tegenstander, wat tot een comfortabele stelling leidde. Mijn tegenstander liet vervolgens toe dat ik 3 pionnen kon creëren op de damevleugel tegenover 1 van hem. Hierdoor werd de stelling wat uit balans gebracht en dacht ik mij winstkansen te vergroten. Hij positioneerde al zijn zware stukken om deze pionnen tegen te houden. Mijn paard kon deze pionnen echter vrij simpel verdedigen. Ondertussen kon ik een koningsaanval beginnen. Na een blunder van zijn kant, won ik nog een pion. Hierna viel zijn stelling compleet uit elkaar en was hij gedwongen om (minstens) nog een pion en kwaliteit te geven. Mijn tegenstander zag dit en liet toen op sportieve wijze mat toe.

Al met al een vlotte overwinning waarop weinig viel af te dingen, en de volgende ronde wacht ons HMC in 's-Hertogenbosch.

Frank Albers.

HMC 4 (1790)	- WLC 1 (1940)		2 ½ - 5 ½
1. Loek Mostertman	1868 - Guus Bollen	2051	0 - 1
2. Gijs van Breukelen	1939 - Frank Albers	2015	½ - ½
3. Marinus Loman	1838 - Rudy Simons	1965	0 - 1
4. Henk Burg	1844 - Albert de Wit	1972	½ - ½
5. Cees Nuijten	1790 - Nol Swinkels	1910	0 - 1
6. Wim van Oostrum	1799 - Jarich Haitjema	1902	½ - ½
7. Cees van Zelst	1755 - Peter Koymans	1859	1 - 0
8. Henk Mollema	1491 - Leo van IJzendoorn	1844	0 - 1

De vierde ronde bracht ons tegen de op papier minst sterke tegenstander, HMC 4. Jeroen was verhinderd deze wedstrijd maar we hoopten dat dat geen belemmering mocht zijn. Inspiratie was er genoeg deze speelronde, alle WLC teams waren naar 's-Hertogenbosch afgereisd. Behalve de partijen van collega-WLC'ers was er ook de mogelijkheid het eerste team van HMC te aanschouwen hetgeen altijd leuk is om te zien. En voor de liefhebbers was ook Sinterklaas in het gebouw aanwezig dus cadeautjes hoefden niet door ons uitgedeeld te worden, en dat gebeurde gelukkig ook niet.

Guus speelde op bord één en wist deze partij in winst om te zetten.

Zelf speelde ik op bord twee en moest ik toestaan hoe mijn tegenstander probeerde de stelling zo vlak mogelijk te houden. Dat lukte hem en daardoor waren er voor beide partijen weinig aanknopingspunten om door te spelen.

Rudy was weer van de partij op bord drie: Mijn partij leek voor de buitenstander misschien wel saai, maar nadat er een hoop materiaal was afgeruild begon voor mij de partij pas echt. Veel mensen op deze aardbol denken dat als je maar genoeg afruilt het vanzelf remise wordt. Mijn tegenstander kennelijk ook na zijn snelle remise-aanbod daarna. Nou, dus niet, dan ga ik er juist pas echt voor zitten; ik had hier immers sterke loper tegen paard en met ieder 5 pionnen op 2 vleugels meende ik voor de winst te moeten gaan. Dat de partij met goed spel wel te verdedigen was is voor mij al niet meer belangrijk; psychologisch was ik al in het voordeel en vaak komt op ons niveau de fout dan toch vanzelf. Zo geschiedde . 1-0

Albert speelde op bord vier: In een soort van afruilvariant van de Caro-Kann bereikte ik met zwart al snel gelijk spel tegen Henk Burg. Bekend is dat je in dit soort stellingen een minoriteitsaanval moet beginnen met b7-b5 en b5-b4. Ik speelde echter Dd8-b6 met druk op de pionnen op d4 en b2. Deze druk wist Henk goed te pareren waarna mijn dame op b6 een opmars van de pion op b7 in de weg stond. Ik dacht nog na over een stukoffer op d4 waarna ik een kwaliteit had kunnen winnen met een paardvork op c2 maar ik verwierp dit omdat ik vond dat dit mijn koningsstelling teveel verzwakte. In de analyse achteraf bleek dit een goede inschatting want ik zou direct mat zijn gezet. Henk bood remise aan, ik accepteerde het want op winst spelen in deze stelling was te riskant. Mijn computer beoordeelde de eindstelling als 0.00, dus remise was terecht.

Nol bracht ons snel op voorsprong op bord vijf: Wit koos voor een scherp pionoffer in een bekende variant van een zeer bekende opening. Sommige clubs verraden welke openingen hun leden spelen maar wij niet, nietwaar? De oude getrouwen noemden dat: we houden ons op de vlakke :-). Enfin, wit ging van dik hout en planken en zwart ging in de fout. Zoals Bobby Fischer dat ooit noemde: tsjak, tsjak and checkmate! Helaas (of gelukkig?!) ben ik geen Fischer.

Jarich speelde op bord zes: Mijn tegenstander koos met wit een nogal slappe opzet en leek vooral te spelen om niet te verliezen, in plaats van om te winnen. Tja, wat moet je doen in zo'n situatie? Ik had tijdens de partij zelf ook weinig inspiratie en zag nauwelijks kansen om er iets van te maken, behalve voor mijn tegenstander. Er werd van alles afgeruild en in het resterende eindspel stond ik niet beter, eerder slechter. Mijn tegenstander bood toen remise aan, en aangezien we toen al met 1-0 voorstonden hoefde ik daar niet lang over na te denken.

Peter speelde op bord zeven: In het Siciliaans kreeg ik een zeer klein voordeel. Zwart verdedigde echter goed en kwam actief te staan. Het stond toen nog ongeveer gelijk, maar ik werd te gretig en pakte met mijn dame een pion op b7. Hier zag ik de gevaarlijke zet Df4 over het hoofd. Mijn toren stond toen aangevallen en bovendien waren er allerlei matdreigingen. Groot materiaalverlies was niet meer te voorkomen. Leo speelde op bord acht en won een kwaliteit toen zijn tegenstander een aangevallen toren niet wegzette. Wit was machteloos en kalm bouwde Leo zijn stelling daarna uit totdat hij een beslissende doorbraak kon forceren.

Al met al leverde deze ronde weer een vrij vlotte overwinning op en kunnen we ons opmaken voor de volgende ronde waar mede titelpretendent Waalwijk op ons wacht. Frank Albers.

Waalwijk 1 (1961)	- WLC 1 (1972)	2 - 6
1. Feike Liefink	2085 - Guus Bollen	2051 ½ - ½
2. Wilbert Schreurs	2019 - Jeroen Medema	2119 0 - 1
3. Sander van Dijk	1967 - Rudy Simons	1965 1 - 0
4. Remco Sprangers	2217 - Albert de Wit	1972 0 - 1
5. Ad Kroot	1878 - Nol Swinkels	1910 0 - 1
6. Richard Waeterschoot	1849 - Frank Albers	2015 ½ - ½
7. Hans Remmers	1802 - Jarich Haitjema	1902 0 - 1
8. Hans Sinnige	1874 - Leo van IJzendoorn	1844 0 - 1

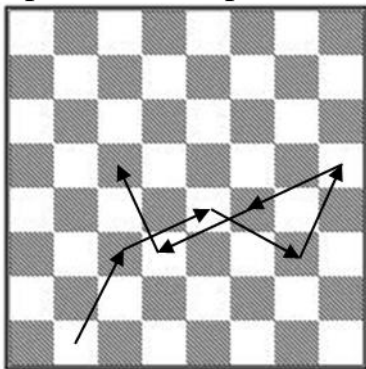
Voor aanvang van de wedstrijd tegen Waalwijk had hun teamleider al diverse keren geprobeerd mij te bereiken om één wedstrijd van een niet bij naam genoemde speler vooruit te spelen. Ik beloofde hem te informeren of iemand vooruit wilde spelen. Albert bleek bereid en toen ik hem waarschuwde dat gezien het grote aantal hieraan gependeerde telefoontjes het wel eens om Remco Sprangers zou kunnen gaan antwoordde Albert: "ok, doe mij maar zwart." Aldus geschiedde en inderdaad bleek

het om Remco te gaan, de speler uit de promotieklasse met de hoogste rating en tot dat moment nog in het bezit van een 100%-score. De trouwe bezoekers van de WLC clubavond zal het echter niet ontgaan zijn dat Albert een huzarenstukje wist uit te halen door in een complexe manoeuvreerpartij eerst een kwaliteit voor te komen en vlak voor het sluiten van de tent in het eindspel de tactische pogingen van wit om de stelling te compliceren ijskoud te weerleggen waarna hij de aanval over kon nemen en zelf mat kon geven. Een prachtig resultaat en natuurlijk een prima opsteker voor het team om met een 0-1 voorsprong naar Waalwijk af te kunnen reizen.

De middag zelf verliep mede door de voorsprong redelijk relaxed. 1-0 voor, al snel een paar stellingen waarin we duidelijk overwicht hadden en nergens onoverkomelijk geachte problemen. Het leek weer een mooie schaakmiddag te worden en toen de punten eenmaal begonnen binnen te stromen werd dat ook bewaarheid.

Van Guus ontving ik het volgende verslag van bord één: De middag begon met een prangende vraag in de auto van Jeroen: wat is een stoomschoen? Op de heenweg reden we immers langs een stoomschoenenfabriek, en googlen leverde zo snel geen bevredigend antwoord op. Waar Jeroen zo slim was geweest om het voorafgaand aan de partij eerst even aan zijn tegenstander te vragen, zodat die ook de rest van de middag met deze brandende vraag in zijn hoofd zat, heb ik het voor me gehouden, waardoor mijn tegenstander net geconcentreerd genoeg bleef om remise te houden. Ik kwam goed uit de opening en besloot (overhaast) af te wikkelen om een pion voor te komen. Dat bleek niet te lukken in de partij en in onze analyses, maar toch werkte het volgens de computer na een mooie stille zet. De afwikkeling zonder pionwinst bevrijdde de zwarte stelling, en remise was niet meer te vermijden.

Op bord twee speelde Jeroen en zijn partij inspireerde hem tot het volgende stukje:

Voor mijn paard van g8: Je wilde zo graag spelen, en daarom ging je eigenlijk wel wat te vroeg op pad (3...Pf6). Je werd verjaagd, en op een zijspoor gezet (via 4...Pd5 en 5...Pb6). Dat was een moeilijke tijd voor ons. Maar diep in ons hart wisten jij en ik dat jouw tijd nog zou komen. Je had geleerd van je vroege activiteit en wachtte geduldig af; een periode van bezinning. Toen je weer mocht, deed je dat tegen de aanvaarde normen in (met 15...Pa4 naar de rand) maar daar trekken wij ons niet zo veel van aan, jij en ik. Deze schijnbeweging deed jij volgen door een switch naar de koningsvleugel (door 19...Pc5, 21...Pe6 en 22...Pf4) en daar gaf jij in de koningsaanval de doorslag. Ik denk dat jij stoomschoenen aanhad, vandaag, want bijna 30% van mijn zetten kwam van jou. Dank je, mooi en braaf paard van g8. Ik ben trots op je.

Rudy moest na lange strijd uiteindelijk in het stof bijten, hier zijn relaas: Oke dan, het is natuurlijk minder leuk om een verslagje te schrijven van notabene de enige verliespartij (de... van de wedstrijd dus), maar ja that is life. Met wit kwam ik in een minder gebruikelijke variant van het Siciliaans alwaar ik veel tijd in moest steken in de opening en ik meende er met een kleine plus uit te komen. Echter op het moment dat ik dacht duidelijk voordeel te hebben had ik helaas niet zo veel tijd meer zodat ik snel moest spelen en dus ook minder correcte zetten ging doen; dit was nog wel genoeg voor remise maar in de 2e tijdnoedfase (lees uitvluggerfase) greep ik definitief mis en mijn tegenstander maakte het knap af.

Nol beschreef zijn partij op bord vijf aldus: Dit keer geen hakpartij van 16 zetten maar een echte zeeslang. De opening speelde ik niet helemaal trefzeker maar de opbouw waar ik voor koos was niet slecht. In het zwarte kamp zaten een paar structurele zwakten. Passief spel zou zeker leiden tot meer concessies en daarom besloot zwart een pion te offeren voor actief spel. Een belangrijk gegeven was wel dat de dames toen al geruild waren. Optisch zag het er voor zwart aardig uit maar wit centraliseerde in rap tempo en kon na nog een paar actieve zetten de gifangel uit de stelling halen. Er onstond een dubbel toreneindspel met nog steeds een pluspion voor wit Tevens had ik zwart een extra zwakte in de vorm van een isolani op e6 bezorgd. Ik besloot eerst mijn stelling te versterken en daarna tot actie over te gaan. Zwart verdedigde zich wederom actief. Wit kreeg kans een paar torens te ruilen maar gaf en passant zwart wel gelegenheid zijn toren te activeren. Het kostte me veel tijd op de klok maar ik had gezien dat zwart's schijnactiviteit leidde tot twee verbonden vrijpionnen plus een actieve koning en toren voor wit tegen een passieve koning, zwalkende toren en twee zwakke pionnen voor zwart. De zwakke broeders gingen wonderwel al snel de doos in. Zwart speelde door, waarschijnlijk omdat er hier en daar patwendingen op de loer lagen. Na 63 zetten haalde wit de vis op het droge.

Zelf speelde ik op bord zes en kwam al snel in een gelijke stelling. Ik meende mijn tegenstander tot een passieve opstelling te kunnen dwingen, maar hij besloot echter de aangevallen pion niet te verdedigen maar op mijn koning af te gaan. Toen stond ik voor de keuze: ofwel een tweede pion meenemen waarna wit eeuwig schaak kon (en ook wel moest) geven, of met mijn pluspion in de verdediging, de aanval afslaan en vervolgens het materiele voordeel proberen te verzilveren. Ik zag echter niet goed hoe de witte aanval af te slaan, dus koos voor de eerste optie, remise dus.

Op bord zeven won Jarich als volgt: Ik speelde met wit en kreeg een scherpe gambietvariant tegen, maar blijkbaar kende mijn tegenstander het niet zo goed, want hij had daarin de nutteloze zet Dc7 ingelast. Een extra tempo meer maakt in zo'n variant nogal een verschil, en het had als gevolg dat hij nauwelijks compensatie had voor de geofferde pion. Ik kon rustig mijn stelling verstevigen, de dames afruilen en afwikkelen naar een totaal gewonnen toreneindspel, waarna mijn tegenstander het voor gezien hield.

Leo tenslotte schreef ook een keurig punt bij op bord acht. Nadat Leo de witveldige looper van zijn tegenstander dreigde te ruilen voor een paard besloot zijn tegenstander tot een speculatief Lxf7. Hij kreeg twee pionnen maar leek niet snel nieuwe stukken bij zijn aanval te kunnen betrekken. Secuur spel van Leo zorgde dat dat ook niet gebeurde en dat de witte aanval niet van de grond kwam waardoor het materiële overwicht beslissend bleek.

Het was een aangename en bijna onrealistische ervaring zoals de wedstrijden in de laatste seizoenshelft van 2012 verlopen zijn, niet alleen werden alle wedstrijden gewonnen, maar ze werden ook overtuigend gewonnen zonder dat er eigenlijk ooit twijfel over de goede afloop heeft bestaan. Als teamleider zie je dat zo natuurlijk het liefst. Dus graag op deze voet verder gaan in 2013, te beginnen met de zware wedstrijd tegen de Baronie!

Frank Albers.

WLC 2

Ronde: 2; 03 nov 2012

WLC 2	1755 - Vianen/DVP 2	1622	5	-	3
1. Jan Mascini	1820 - Andry Gontsjarenko	1361	1	-	0
2. Roel Copic	1759 - Pieter v/d Wijst	1783	1	-	0
3. Pierre Buijs	1781 - Luuk Saris	1765	1	-	0
4. P.L. Koster	1759 - Berrie Kremers	1707	0	-	1
5. Henny Wilbrink	1805 - Ted Noijs	1753	1	-	0
6. André Smol	1700 - Wim Kempen	1535	1	-	0
7. Aard Daanen	1712 - Jos Rongen	1618	0	-	1
8. A. Kok	1705 - Robin Hermanussen	1457	0	-	1

Bord 1: Jan wint

Mijn sympathieke Oekraïense tegenstander **Gontsjarenko** begon met wit zeer scherp, maar vergat daarna om te ontwikkelen. Daardoor kreeg ik al vrij gauw het initiatief. Op de 10e zet viel ik Lb3 en pion c4 aan met Pa5. Als de looper weg zou gaan kon ik c4 pakken. Daarom verdedigde wit het stuk met Ta3. Ik kon daarna echter de toren aanvallen, die dus weg moest. En toen viel Lb3. In hogere zin stond ik nu gewonnen. Wit werd ingesnoerd en verloor nog wat materiaal en gaf daarom, na 25 zetten, maar op.

Bord 2: Roel wint

Mijn tegenstander koos een Grünfeld-achtige opstelling. Hij deed twee onnauwkeurige zetten. Eerst speelde hij het passieve Pf6-d7, daarna sloeg hij met d5xc4 weg uit centrum. Ik kon op meerdere manieren terugslaan en kreeg een prettig initiatief na Pd2xc4. Hij ging meteen de mist in met een paardzet, waardoor ik een kwaliteit tegen een pion kon winnen met Lc1-a3! Ik heb het nog niet met Fritz bekeken maar ik denk dat ik goed gerekend had, want er was een lange hoofdvariant die gecheckt moest worden. Omdat mijn tegenstander het looperpaar had, moest ik het initiatief behouden om niet teveel activiteit toe te laten. Dit lukte goed, na 22 zetten kon ik het punt bijschrijven

Bord 3: Pierre wint

Op de 33^e zet won ik een paard tegen een pion. Vervolgens lukte me het de dames te ruilen. De vijandelijke koning probeerde zich achter zijn pionnen te verschuilen. Terwijl ik met mijn koning achter hem aan over het bord ging, dacht ik dat het remise zou worden. Plotseling zag ik dat ik de koning klem kon zetten waardoor hij een pion moest opspelen. Toen was het uit.

Bord 4: Piet verliest

Zwart speelde de Aljechin Verdediging en wit had op de 15e zet een prima stelling. Ik had zelfs ruim voordeel kunnen behalen, de betere voorzetting had ik doorgerekend. Helaas besloot ik daarmee 1 zet te wachten en eerst een zgn rustige en veilige zet te doen. Dat was dus helemaal fout. De hierna volgende afwikkeling heb ik positioneel verkeerd ingeschat want zwart kon op de 21e zet zijn Pb6 via d7 omspelen naar e5 en dit paard bleek daar geweldig sterk te staan. Op de 29e zet had ik in mindere stelling nog wel kunnen doorvechten maar een blunder maakte er een snel einde aan (0-1)

Bord 5: Henny wint

Hier is mijn partij waar ik voor de verandering eigenlijk best tevreden over ben: iedere zet steeds een beetje beter komen staan totdat de tegenstander vanzelf in elkaar stort.

Ted Noij - Henny Wilbrink

1. d4 Pc6 2. c4 Pf6 3. Pc3 e5 4. d5 Pe7 5. Pf3 Pg6 6. e4 Lc5 7. Ld3 O-O 8. a3 a5 9. O-O d6 10. h3 De7 11. Pe2 Ph5 12. Kh2 f5 13. Le3 Lxe3 14. fxe3 f4 15. Dd2 Ld7 16. exf4 Phxf4 17. Pxf4 Pxf4 18. Lc2 Df6 19. Tae1 Dh6 20. Pg1 Tf6 21. Tf2 Taf8 22. Ld1 g5 23. g4 Dh4 24. Tef1 h5 25. Txf4 gxf4 26. Dg2 hxg4 27. Lxg4 Lxg4 28. Dxg4+ Dxg4 29. hxg4 Tg6 30. Kh3 Kg7 31. g5 Txg5 32. Pf3 Th8+ 33. Ph4 Tg3+ 0-1

Bord 6: André wint

In een Franse partij vloog André zijn tegenstander naar de keel. Hij liet zijn prooi niet meer los.

Bord 7: Aard verliest

Via zetverwisseling kwamen we in de Najdorf terecht. 8....b5 was al niet zo'n beste zet van mij; Le6 was daar de normale zet geweest. Misschien had ik na 16....Pd4 nog wat rommelkansen gehad. Na mijn treurige 16....Pa5 was het echt niet meer te houden. Moraal van het verhaal: speel alleen een scherpe opening als je de theorie beheerst!

Bord 8: Toon verliest

Toon speelde weer scherp. Ik (Aard) kon niet beoordelen of het te scherp was, maar toen Toon een stuk in de aanbieding deed, was het in ieder geval over en sluiten.

Ronde: 3; 24 nov 2012

	HMC Calder 6	1495 - WLC 2	1740 2 - 6
1.	Fred Slikboer	1515 - Pierre Buijs	1781 0 - 1
2.	Pieter Roos	1510 - Roel Copic	1759 0 - 1
3.	Nel Arts	1465 - Henny Wilbrink	1805 0 - 1
4.	Joep Smetsers	1431 - P.L. Koster	1759 0 - 1
5.	Lennart Sinjorgo	1393 - Dannie Beijck	1697 1 - 0
6.	Theo Suikers	1450 - André Smol	1700 0 - 1
7.	Ben Gordeijns	1286 - Aard Daanen	1712 0 - 1
8.	Gert Jan van Dijk	1909 - A. Kok	1705 1 - 0

Een verwachte ruime overwinning, maar de volgende 2 ronden komt het erop aan tegen respectievelijk Kentering uit (15 december) en EVS thuis (16 februari). Na 3 wedstrijden is er bij het tweede nog steeds geen remise genoteerd!

Bord 1: Pierre wint

Op de 15^e zet veroverde ik een belangrijke (steun)pion, waardoor ik het initiatief naar me toe trok. Dat heb ik gehouden, al heb ik daarna door het te gemakkelijke spel enkele onnauwkeurigheden begaan. Daardoor duurde het afwikkelen wat langer dan nodig.

Bord 2: Roel wint

Al op wits vijfde zet was ik 'out of book'. Wit speelde Pf3, daar waar andere voortzettingen meer gebruikelijk zijn. Wit offerde al vrij snel een pion op e5 en kreeg daarvoor de mogelijkheid tot actief spel en om voldoende compensatie te ontwikkelen. Echter, dit deed mijn tegenstander niet overtuigend genoeg en toen hij ook te lang wachtte met de benodigde koningsaanval, kon ik vrij gemakkelijk wits activiteit neutraliseren en mijn voordeel consolideren. Met wat vervelende zetjes kon ik de coördinatie van zijn stukken onderbreken en al snel won ik meer materiaal. Na 25 zetten gaf wit op.

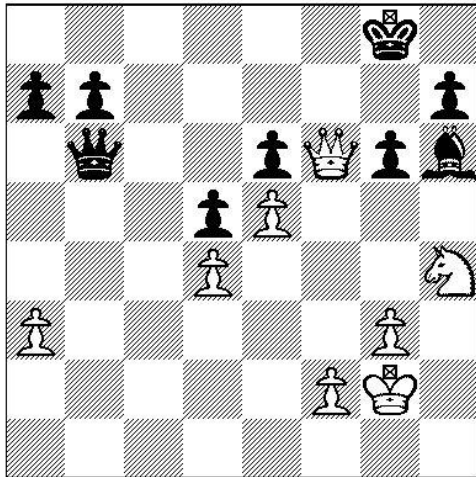
Bord 3: Henny wint

Dit keer had ik een makkelijke middag. Ik kwam heel comfortabel uit de opening en in het vroege middenspel gaf mijn tegenstandster zomaar een stuk weg. Even later deed ze er ook nog een kwaliteit bij en konden de stukken weer in de doos. Ik geloof niet dat de partij interessant genoeg is om hier verder in detail te bespreken.

Bord 4: Piet wint

Zie diagram

Op de 41e zet heeft zwart een pion veroverd en dan volgt er een verrassend stukoffer Ph4xg6 en wit biedt remise aan en denkt met Dg6-e8-h5 eeuwig schaak te hebben.

Gelukkig sloeg ik het remise aanbod af, hoewel ik vreesde voor remise. Wit speelde niet de beste voortzetting en de zwarte koning weet eeuwig schaak te voorkomen. In de partij volgde 1. Pxd6 hg6 2. Dg6 Lg7 3. De8 Lf8 4. Dg6 Kh8 5. Dh5 Kg7 6 Dg5 Kf7 7. Df6 Ke8 8. Dg6 Kd7 9. Df7 Le7 enz. Bij de analyse thuis bleek dat in alle varianten het paardoffer incorrect is. Na 4.Df6 Lg7 5. Df7 speelt zwart 5... Dc6. Het beste is nog 4. Df7 Dan heeft zwart slechts 1 goede zet nl. 4... Lf8xa3 en loopt het aantal schaakjes van wit ten einde

Bord 5: Dannie verliest

Voor het eerst sinds lange tijd speelde ik weer eens Koningsgambiet.

De opening was heel voortvarend en ik had de indruk dat ik al snel gewonnen stond. ('s avonds in de auto bedacht ik dat ik middels een stukoffer op de 7e zet zou hebben gewonnen; en dat was ook zo)

Ik speelde echter veel te voorzichtig en het positionele voordeel uit de opening verdween als sneeuw voor de zon. Toch hield ik een goede stelling, 2 paarden in het centrum, 2 torens op de f-lijn en de dame op de g-lijn, dus..... alleen nog maar even afmaken...

Ook toen was ik echter te voorzichtig en inplaats van door te drukken gaf ik mijn tegenstander kans met een geweldige zet te komen die me een stuk kostte.

Weg partij die ik op verschillende momenten had kunnen winnen.... Gelukkig stond het toen al 4-1 voor ons met zowel Pierre als Piet op winst.

Bord 6: André wint

Theo Suikers – André Smol

Na de 3e zet had ik met zwart al enig initiatief in de Budapest gambiet Fajarowicz variant.

Deze variant komt tot stand nadat de volgende zetten uitgevoerd zijn;

1. d4 Pf6 2. c4 e5 3. Pf3 e4

Dit initiatief heb ik niet de gehele partij vast kunnen houden, het ging over en weer. Na 26 zetten zag het er naar uit dat de einduitslag remise zou worden.

Zet 27 van mijn tegenstander te weten g4, was wat te opportunistisch.

Mijn tegenstander zei achteraf “Tja, ik moest wat”.

Deze gedachten ken ik maar al te goed en meestal loopt deze fout af. Dit keer liep het ook fout af maar nu was ik niet diegene met deze gedachten en de daarop volgende handeling.

De 28^e zet was echt fataal voor mijn tegenstander, hij plaatste de toren op f3 welke werd aangevallen door mijn paard die ik geplaatst had op d4 naar e3 (zie diagram 1).

Door mijn paard naar c2 te spelen kon ik een kwaliteit winnen waardoor de stelling gewonnen was. Maar een gewonnen stelling verzilveren is niet vanzelfsprekend.

Na 32 zetten was de stelling (zie diagram 2) dusdanig dat de winst binnen was en mijn tegenstander mijn de hand schudde.

Bord 7: Aard wint

Intern loopt het bij mij voor geen meter, dus moet ik extern mijn punten maar zien te halen. Ik speelde Spaans en kwam met voordeel uit de opening. Maar er werd wel erg veel afgeruild, dus zat al te denken: "remise is ook geen ramp, als we in ieder geval de wedstrijd maar winnen".

Juist op dat moment sloeg mijn tegenstander tot mijn grote verbazing niet mijn pion op e4. Die ik daardoor vervolgens kon dekken met f3 en ik had een pion meer. Even later won ik een tweede pion en hoewel ik het daarna niet helemaal vlekkeloos deed (nog net op tijd zag ik dat Lc3 zelfs zou verliezen, ik had de loper al aangeraakt, maar die kon gelukkig nog naar e5!), kwam de overwinning niet meer in gevaar.

Bord 8: Toon verliest

Toon kreeg een hevige koningsaanval te verduren en overleefde dat niet.

Ronde: 4; 15 dec 2012

De Kentering 1	1721 - WLC 2	1764 4 - 4
1. Arjan Gras	1730 - Roel Copic	1759 0 - 1
2. Stan Heijmans	1937 - Henny Wilbrink	1805 1 - 0
3. Ton Wouters	1739 - Pierre Buijs	1781 ½ - ½
4. Martie van der Sanden	1734 - Philip van Gils	1727 1 - 0
5. Wilbert van Eijk	1641 - Jan Mascini	1881 ½ - ½
6. Hans van Eijk	1681 - André Smol	1700 ½ - ½
7. Ton van der Straeten	1657 - Dannie Beijck	1697 ½ - ½
8. Raymond Smulders	1649 - P.L. Koster	1759 0 - 1

Dit gelijkspel tegen de eerste van de twee andere titelkandidaten in onze poule is misschien niet helemaal wat we ervan gehoopt hadden maar er is nog geen man overboord, volgende keer winnen we gewoon van EVS.

Piet won en had het volgende over zijn partij te melden. "In een Scandinavische Verdediging worden beide spelers gedwongen lange rokade te spelen. Op de 20ste zet heeft zwart een sterk paard op e4, een open h-lijn voor een extra aanvalsplan en het verlies van de rokadepion a7 blijkt geen enkel probleem op te leveren. Na verlies van een pion ruilt wit het sterke paard op e4 maar dan blijken de verbonden vrije centrumpionnen van zwart de doorslag te geven."

Philip verloor helaas: "Ik speelde met zwart tegen een goede speler van De Kentering 1, Martie van der Sanden, en was van plan in de aanval te gaan. Martie offerde in de opening een pion en kreeg daarvoor actiever spel. Toch kwam ik steeds beter te staan en kreeg de mogelijkheid een tweede pion te winnen. Echter, Pxa2 bleek na een aantal zetten een ingesloten paard te betekenen. Martie speelde het zo goed, dat ik geen kans meer kreeg en kansloos verloor door de open lijnen die op het bord ontstonden."

Jan speelde dit keer een bordje lager. Hier is zijn relaas. "Omdat ik al 14 dagen griepigerig was mocht ik op het 5e bord spelen. Gezien mijn conditie wilde ik er geen lange partij van maken. Dus speelde ik (te?) scherp in een aangenomen dame-gambiet. Mijn tegenstander speelde oerdegelijk en dwong op de 10e zet dameruïl af. Daarna kon hij een pion op de damevleugel winnen, maar ik stond op de koningsvleugel ook klaar om een pion te winnen. Toen ik die dreigings-zet uitvoerde bood ik remise aan omdat ik inschatte dat ik in het eindspel slechter zou komen te staan. Dat bleek ook juist te zijn in de analyse. De tegenstander was blij dat hij remise had gespeeld tegen iemand met 200 Elo-punten meer. Ik was tevreden dat ik niet had verloren in een precaire situatie. Wel een zeer mager resultaat voor ons team."

Pierre kon in een gelijkopgaande strijd geen mogelijkheid vinden om de stelling te verbeteren. Beide spelers tastten elkaar af en de stelling raakte steeds meer passief. Toen de tegenstander remise aanbood, mocht Pierre die van de wedstrijdleader aannemen.

Roel won knap op het eerste bord: "Mijn tegenstander kwam uit de opening met een licht initiatief. Hij wist mijn ontwikkeling een beetje te vertragen met de penning Lg4. Gelukkig koos hij daarna niet de juist voortzetting en kreeg ik het initiatief terug in handen. Ik had ruimte voordeel op de damevleugel en controle over de open c-lijn. Wat later, begon ik ook spel te ontwikkelen op de koningsvleugel, en werd zwart flink vastgezet. Mijn tegenstander had weinig nuttige zetten over en maakte uiteindelijk ook een fout met Kf7. Hierdoor kon ik de ooit sterke loper van g4 opjagen naar g6 en vangen met mijn pionnenketen (de koning blokkeerde het laatste vluchtveldje, f7). Daarna was het een kwestie van techniek om het eindspel met een stuk meer te verzilveren"

Zelf speelde ik weer mijn trouwe Nimzowitsch. Ook dit keer heeft het niet aan Aron gelegen. Ik kwam heel goed uit de opening maar in het daarop volgende uiterst gecompliceerde middenspel verzuimde ik verschillende keren mijn kansen te grijpen. Vlak voor de veertigste had ik zelfs een volle toren kunnen winnen (waarom krijg ik mijn beste kansen altijd als ik geen tijd meer heb om ze rustig door te rekenen?). Na de tijdcontrole was er van mijn mooie stelling ineens niets meer over en verloor ik verder kansloos.

Henny Wilbrink

WLC 3

Ronde: 2; 03 nov 2012

	WLC 3	1556 - Triple-Pion 2	1491 4½ - 3½
1.	Bert Hovingh	1654 - Teun Kremers	1582 0 - 1
2.	Bas Roelen	1541 - Willy van Lierop	1556 ½ - ½
3.	Hans Baijens	1575 - Nico Linssen	1581 1 - 0
4.	Arno de Man	1543 - René Vink	1518 1 - 0
5.	Rein Leugs	1605 - Pieter Zegers	1535 0 - 1
6.	Henk van Oost	1681 - Ivo de Groot	1 - 0
7.	Rene Janssen	1420 - Chrit Julicher	1292 0 - 1
8.	Aurel Macias	1425 - Theo Thijs	1374 1 - 0

Zaterdag 3 november, Eindhoven, WLC 3 Tripple Pion 2

Onze eerste thuiswedstrijd van het seizoen stond zaterdag 3 november op het programma. Geen Dommel en geen bootjes deze keer maar gewoon onze eigen vertrouwde Hoeksteen. Het team was ietsje gewijzigd in vergelijking met de voorgaande ronde maar de opdracht bleef nog steeds “winnen!” Zeker omdat deze tegenstander waarschijnlijk een concurrent is voor de degradatieplaatsen. We begonnen de wedstrijd indrukwekkend. Na ongeveer 2 uur spelen stond er 3 0 op het papiertje van onze teamleider. Aurel had aan bord 8 gewonnen en daarmee de score in ons voordeel geopend, captain Arno deed zijn aanvoedersplicht op bord 4 en sleepte ook een overwinning binnen en Henk van Oost zorgde op bord 6 voor de drie nul tussenstand. Het zag er dus allemaal zeer goed uit voor WLC. Bert verloor daarna helaas aan bord één wat de spanning een beetje terugbracht 3 1. Ik (Bas) had mijn partij eigenlijk ook al als verloren opgegeven aan onze aanvoerder maar snoepte op bord twee, na een mindere zet van mijn tegenstander, nog een half puntje mee voor ons team. 3,5 0,5. Held van de dag werd Hans die aan bord drie de verlossing bracht door een pion extra keurig om te zetten in een overwinning 4,5 3,5. “doeltreffend! en effectief! altijd de beste methode!” Rein en René verloren hun partijen aan bord vijf en zeven. Het was inmiddels rond een uur of half zes. Sommige mensen spelen nou eenmaal altijd lange partijen. Maar de laatste twee nederlagen en het late tijdstip konden de pret niet drukken. Heren hier schrijft een trotse verslagmaker. EEN KLOK ZO’N DIGITALE DIE IS ALTIJD WELKOM.

Bord 1: Bert

Ik speelde met zwart Scandinavisch en werd op de derde zet verrast door Lb5+, op de vijfde zet offerde ik een pion voor een betere stuk ontwikkeling. Deze pion kreeg ik niet meer terug en wit speler speelde zeer secuur en vergrootte de druk zodanig dat ik zomaar op de 24e zet mijn dame in liet staan. Beider tijd was behoorlijk geslonken. Als de borden van 2 t/m 8 zo blijven spelen, dan kan ik blijven blunderen. Gefeliciteerd met het team resultaat!!!

De partij : wit : Teun Kremers zwart : Bert Hovingh

1.e4,d5 2.ed5x,Pf6 3.Lb5,Ld7 4.Ld7x, Dd7x 5.c4,c6 6.dc6x,Pc6x 7.Pe2,e5 8.0-0,Lc5 9.a3, 0-0 10. 10.b4,Ld4 11.Ta2,a6 12.Pc3,La7 (voor wit nog drie kwartier en voor

zwart nog een uur en een kwartier) 13.d3,Tad8 14.Tad2,Tfe8 15.Pg3,Pd4
 16.Pce4,De7 17.Lb2,h6 18.c5,Lb8 19.Ld4x,ed4x 20.Pf5,De5 21.Ped6,Ld6x
 22.Pd6x,Te7 23.Df3,Tb8 24.Pc4,Pd5????????????????? zwart geeft zijn dame weg
 en geeft op.

Bord 2: Bas

Vandaag voerde ik het bevel over de witte stukken. Dat ging in het begin volgens mij best wel goed. Ik kreeg een stelling waarmee ik wel redelijk tevreden was en ik had de indruk dat ik wat beter stond. Ik miste ergens de zet f4 waardoor de stelling nadelig veranderde voor mij. Het werd op een gegeven moment een zeer moeilijke stelling. Stukken stonden over en weer aangevallen, mogelijke offers op h6 en h3 en een ongedekte loper van mij op f4. Deze ongedekte loper bleek best wel vervelend want dit stuk kostte mij een kwaliteit. Mijn tegenstander speelde daarna het eindspel met kwaliteit voor niet helemaal goed. Mijn pionnen begonnen met behulp van mijn toren op te rukken en mijn loper was enorm actief. Zwart had wel een kwaliteit meer maar had heel veel tijd minder en de stukken stonden nogal passief. Toen ik met mijn toren ook nog de h-lijn in bezit kreeg dacht ik dat ik minimaal gelijk stond. Bij een drie één voorsprong voor WLC bood ik remise aan en met nog maar een seconde of vijftig op de klok en nog drie zetten te spelen nam mijn tegenstander dat aanbod aan. Niet helemaal tevreden over het spel vandaag maar toch nog een half punt.

Bord 3: Hans

Ruim 15 jaar geleden heb ik 1,5 seizoen geschaakt bij de schaakvereniging de 2 Koningen. Deze zijn later de Tripple-Pion gaan heten. Van de aanwezigen van het 2^e team van onze tegenstanders, herkende ik niemand van toen. Niet gehinderd door enige voorkennis van mijn tegenstander, begon ik met zwart aan de partij. Over de partij zelf valt niet zo heel veel te zeggen. Er kwam een Siciliaans op het bord en na een 8-tal zetten waren zowel wit als zwart goed ontwikkeld. In de 9^e zet maakte mijn tegenstander een grove fout. Op de 8^e zet had ik met mijn paard een ongedekte pion aangevallen, die hij verzuimde te verdedigen. Kort hierna stond ik dus 1 pion voor met een iets betere stelling. Zo duurde het nog zo'n 30 zetten waarbij mijn opgebouwde voorsprong stabiliseerde. Mijn tegenstander kreeg de voorsprong niet verkleind en ik kreeg de buit maar niet binnen. eindspel met alleen nog de Koningen en enkele pionnen op het bord. En nog steeds die ene pion meer, die niet meer te stoppen was van promotie.

Bord 4: Arno

Verslag?? Arno speelde aan bord vier tegen mijn (bas) verwachte tegenstander. Heel eerlijk gezegd heb ik geen flauw idee hoe het punt onze kant op is gekomen. Geen bijzonderheden vernomen tijdens de speeldag.

Bord 5 Rein

Opening; Frans doorschuif, netjes de theorie gevolgd, niets aan de hand dus. Maar na ongeveer 20 zetten kreeg wit heel langzaam kleine voordeeltjes en druk op mijn koningsvleugel ook al omdat ikzelf de f-lijn had geopend. Dat leidde op de 47ste zet

tot mat in 3, maar dat zag mijn tegenstander echter niet. Toch was het uitstel van executie, want na een spannend eindspel en 65 zetten en bijna 5 uur spelgenot was het verlies een feit.

Bord 6: Henk

1. Pc3 - d5 ; 2. e4 - d4 ; 3. pb1 - e5 ; 4. Lc4 - pf6 ; 5. d3 - c5 ; 6. pf3 - pc6 ; 7. Lg5 - lg4 ; 8. pbd2 - Le7 ; 9. lxf6 - lxf6 ; 10. 0-0 - ; Db6 ; 11. ld5 - pa5 ; 12. c3.... (als zwart de vergiftige pion op b2 neemt volgt 13. Da4+ met stukwinst) 12.....Dxb2 (hij trapt er in) 13. Da4+ - ld7 ; 14. Dxa5 - b6 (Ivo denkt nog dat mijn dame kan vangen)15.pc4!...(vind ik een prima zet wat tot zwart's ondergang leidt) 15....DxTa1 - Tfxa1 ; 16. TxDa1 - bxDa4 ; 17. Lx Ta8 - 0-0 ; 18. Ld5 - dxc3 ; 19. Tac1 - Tb8 ; 20. h3 - La4 ; 21.Txc3 - Tb1 ; 22. Kh2 - Ld1 ; 23 Pd6... (waarom de jongeling door blijft knoeien is mij, oude man, een raadsel..) 23...Tf2 ; 24. Txc5 - Txf2 (uit respect voor zijn opponent laat hij zich mat zetten....!) 25.Tc8+ en zwart schudt met zijn hoofd en geeft me nog net een hand...

Na afloop vertelde Arno mij dat ons Ivo na elke zet van mij op zijn notatieformulier combinaties opschreef in hele kleine lettertjes. Volgens mij mag dat niet. Maar ach, het punt was binnen.

Bord 7: René

Na een rustig d4-d5,c4-e6,Pf3-Pf6,e3-Le7 kon ik na enig gemanoeuvreren op de 19e zet de c-pion veroveren, met een voor mij overzichtelijke gunstige stelling.

Op de 37e zet bood mijn tegenstander remise aan. Hij zuchtte nog eens diep, maar kon ook lachen om de opmerkelijke stand op het bord,want mijn overwicht kon ik maar niet goed uit de verf laten komen.

Na enige tijd was ik het taaie geschuif moe en bood remise aan. Waarop hij met plezier kijkend naar mijn moeizaam geschuif niet inging. Ik moest het maar waar maken. Toen het mij lukte aanvullender te komen staan, bood hij weer remise aan, hetgeen ik weigerde. Maar mijn pionnenopmars op de Koningsvleugel, had ik niet goed verzorgd. Er stonden 3 pionnen los van elkaar, die niet verder konden. Waarop ik weer remise aanbood, hetgeen hij afwees.

Hierop was ik het na 3,5 uur spelen blijkbaar beu, schoot in de verdediging te kort, waarop hij met 2 pionnen en Toren, tegen mijn Toren, zich nog bijna verslikte in een patstelling. Maar helaas zag hij dat net op tijd en was het gedaan met mijn Koning ingesloten op h8.

Bord 8: Aurel

Verslag?? Aurel stond vrij snel vrij goed. Toen ik voor de tweede keer van mijn (bas) bord op stond en eens rond ging wandelen hoorde ik dat Aurel zo goed als gewonnen stond. Toen ik eens ging kijken viel me op dat Aurel zijn stukken inderdaad vrij aanvullend stonden. Verder zag ik niks van de stelling. Maar aanvullend is altijd goed.. Kwartaartje later stond het 1 0 voor ons. Dus Aurel stond inderdaad erg goed.

Ronde: 3; 24 nov 2012

	HMC Calder 5	1660 - WLC 3	1537 5½ - 2½
1.	Koos Hendriks	1750 - Arno de Man	1543 ½ - ½
2.	Bert Kramer	1760 - Bert Hovingh	1654 1 - 0
3.	Bart van der Krogt	1742 - Bas Roelen	1541 1 - 0
4.	Mari van Ooijen	1784 - Hans Baijens	1575 1 - 0
5.	Eric Merx	1624 - Jan Logtenberg	1426 1 - 0
6.	Jos Peters	1547 - Rein Leugs	1605 ½ - ½
7.	Jan Gerritsen	1496 - René van den Bosch	1549 ½ - ½
8.	Ekko Oosterhuis	1575 - Dick Gielen	1402 0 - 1

Zaterdag 24 november, Den Bosch, hmc 5 wlc 3

Het moest er ooit van komen. Na een ongeslagen reeks van 4 duels (vorig seizoen meegeteld) heeft wlc 3 weer een nederlaag geleden. Tegen medekoploper Hmc 5 kwamen we niet verder dan een 5.5 2.5. Droeg het vroege tijdstip hier aan bij? Het antwoord op deze vraag luidt waarschijnlijk niet. Van te voren waren de verwachtingen bij ons niet al te hoog. Elk positief resultaat dat gehaald zou worden zou meegenomen zijn. Maar op een nederlaag werd eigenlijk gerekend. Opnieuw waren er wat veranderingen in de opstelling aangebracht door teamcaptain Arno. Hij zat zelf aan het eerste bord vandaag en presteerde daar wederom uitstekend. De aanvoerder speelde een verdienstelijke remise. Bord twee leverde minder goed nieuws op, Bert moest zich in het eindspel gewonnen geven. Aan bord drie speelde ik (bas). Ik droeg mijn volledige nul punten bij aan de uitslag. Hans wilde graag iets aan zijn heldenstatus doen. Misschien heb ik hem wel teveel druk opgelegd. Helaas ook een nederlaag deze keer. Nieuwe speler Jan kwam aan bord vijf net als velen van ons niet verder dan een nul punten score. Bord zes bracht ons een halfje. Rein was hier verantwoordelijk voor. (ging vlug deze keer Rein) Aan bord zeven kwam René tot een puntdeling met zijn tegenstander. Speciale dank zijn wij verschuldigd aan onze voorzitter!! Als we die toch niet hadden! Aan bord acht kwam hij als enige van ons tot een voltreffer. Het complete punt werd door hem binnen gehaald. Dit deed hij op artistieke wijze. Men staat een volle toren voor, geeft deze vervolgens terug om de tegenstander op een dwaalspoor te brengen en dan wint men gewoon de partij. Gefeliciteerd Dick. Uiteindelijk een verdiende nederlaag voor ons. Volgende ronde uit naar de Kentering. Die partijen worden vrij belangrijk. Wij staan nu keurig in het midden met vier punte. De Kentering heeft er nog 0 dus winnen we dan is degradatie haast niet meer mogelijk. WIE WIL ER NOU OOK PROMOVEREN DE TWEDE KLASSE IS GEZELLIGER.

Bord 1: Arno

Arno speelde dit jaar voor het eerst aan het hoogste bord. Vorig jaar deed hij dit ook al een keer en toen werd er ook een half punt binnen gehaald. Volgens mij moeten we Arno gewoon aan het eerste bord laten spelen. Dan haalt hij daar de punten binnen. Van de partij is mij niet zoveel bekend. Arno zat ver van mij vandaag in de wat krap ingedeelde zaal. Dus ik heb er maar weinig van meegekregen. Hij stond een

kwaliteitje voor maar toen iedereen van het team al klaar was met schaken en de aanval van de tegenstander redelijk sterk bleek, werd er tot een remise besloten.

Bord 2: Bert

1.e4,d5 2.Pc3 (een volkomen verrassing) d4 3.Pe2,e5 4.Pg3,Pf6 5.Lc4,Pc6 6.Pf3,h6 7.a3,Ld6 8.d3,Ld7 9.Ld2,De7 10.0-0,0-0 11.Pf5,Lf5x 12.de5x,Dd7 13.g4,g5 14.g4,g5 15.fg5x,fg5x 16.h3,Tae8 17.f3,Pe7 18.De1,Ped5????????? kost een pion en later de partij. 19.Ld5x,Pd5x 20.De4!,Df7 21.Pg6x,Dg6x 22.Dd5x,c6 23.De4,De4x 24.fe4x,Tf1x 25.Tf1x,Kg6 26.Tf5,Te6 27.Kg2,Le7 28.Le1,Lg5 29.b3,Lc1 30.a4,La3 31.Lg3,Ld6 32.h4,a6 33.Tf1,Le7 34.h5,Kg7 35.Tf5,Lf6 36.Kh3,Kg8 37.Lh4,Lh4x 38.Kh4x,a5 39.g5,b5 40.gh6x,ba4x 41.ba4x,Kh7 42.Kg4,Th6x 43.Te5x,Td6 44.Ta5x en zwart geeft op.

Een enorme blunder op de 18e zet kostte me een pion en naar later bleek ook de partij.

Bord 3: Bas

Ik had mij voorbereid op Mari van Ooijen. Natuurlijk kreeg ik deze tegenstander niet tegen waardoor de hele opening anders verliep. Bart speelde 1. e4 nf6. Ik kwam redelijk goed uit deze opening. Dit viel mij niet tegen. Het enige dat ik van deze opening kende was de naam (alekhine's verdediging) Na een zet of 17 leek het remise te gaan worden. Dit vond ik prima maar mijn tegenstander niet. Na 30 zetten leek het nog veel meer op remise. Maar opnieuw werd mijn aanbod afgeslagen. Dit bleek een terechte beslissing van mijn tegenstander te zijn. Ik sloeg de plank namelijk volledig mis door dames af ter ruilen. Het eindspel dat volgde leverde mij hoofdpijn op en mijn tegenstander de overwinning. Goed afgewerkt Bart gefeliciteerd.

Bord 4: Hans

Aanvankelijk begon ik met goede herinneringen aan mijn partij. Omdat ik in de afgelopen 2 seizoenen van HMC Calder had gewonnen in de externe zaterdag competitie.

Mijn tegenstander opende met 1. Pf3. Ik koos dit keer voor een wat gedrongen stelling met zwart. Het ging al direct de verkeerde kant uit. Wit had pionnen in het "centrum" staan op d4 en c4. Idem voor zwart, maar dan op de velden d5 en c5. Ik liet de pionnenruil op een verkeerde manier afwickelen, waardoor 1 van de witte pionnen de zwarte stelling kon aantasten. Wit kreeg hierbij aanvallend spel en het lukte maar niet om een goede verdediging op te zetten. Tot overmaat van ramp was mijn laatste zet een blunder. Waardoor wit nog voordat het middenspel echt begonnen was, reeds gewonnen stond. Een slechte prestatie van mezelf, die ik maar beter zo snel mogelijk kan vergeten.

Bord 5: Jan

Jans peelde met de witten stukken tegen een tegenstander die ongeveer 200 punten meer rating had dan hij. Dit was ongeveer het rating verschil over het algemeen

genomen. Jan opende zijn partij met d4. Hierna volgde een wat passieve opening van zwart die ik (bas) nog niet eerder heb gezien. Een fragment uit de partij. 1. d4 g6 2. lf4 d6 3. e3 nh6 4. bc4 e6 5. c3 c6 6. nf3 be7... zoals u ziet speelt zwart met een wat vreemde opstelling. Vijf pionnen hebben inmiddels de zesde rij bereikt en het paard staat op h6 een beetje niets te doen. later werd dit paard terug gespeeld naar f7. Jan opende het centrum (naar mijn mening iets te vlug) waardoor er een vrij ingewikkeld middenspel op het bord verscheen. Na 44 zetten moest Jan helaas zijn meerdere erkennen in de tegenstander. En kreeg hij net als veel van ons een cirkeltje achter zijn naam.

Bord 6: Rein

Na Pf6 op de derde zet schoof wit door naar e5 en dus waren de eerste 11 zetten van het Frans weer snel gedaan. Het leverde echter eerder nadeel dan voordeel op. Wit zette de aanval in via de f-pion, maakte de open lijn en dreigde de zwarte stelling plat te leggen. Helaas voor wit vond zwart de juiste verdediging en wit kon niet verder komen dan herhaling van zetten of de aanval compleet afbreken. Mijn remiseaanbod met 0,8 achterstand op de schaal van Fritz werd na 27 zetten aangenomen.

Bord 7: René

René zat naast mij. Zijn partij leek de goede kant op te gaan maar de tegenstander zag alles. Dit leverde een redelijk gelijke stelling op waarin René de wat betere pionnenstructuur had (zo vertelde hij me) de tegenstander had helaas een dreiging ingebouwd. René besloot met het oog op deze dreiging remise aan te bieden. Dit werd geaccepteerd. Of de dreiging ook een gevaarlijke was en of de tegenstander hem gezien had is mij niet bekend.

Bord 8 Dick

Ook nu kreeg ik de opening die ik wel fijn vind. e4 - e5, Pf3 - Pc6, Lc4 - Pf6, 0-0- Lc5 enz enz.

Na ongeveer 12 zetten stonden onze stukken volledig hetzelfde (symmetrie?) Op zet 21 kon ik mijn paard op d5 zetten en daarmee viel ik twee torens aan.

Hij kon mijn paard wel slaan, maar dat kostte hem de dame.

Na deze kwaliteitswinst won ik even later nog een paard.

Toen heb ik onze teamcaptain Arno gezegd dat ik niet meer kon verliezen, een zet later gaf ik mijn toren weg, gelukkig kon ik 3 pionnen winnen en was de overwinning duidelijk, maar mijn tegenstander bleef door spelen, ondanks dat ik al een dame had verdient via promotie. (bas) een overwinning moet je verdienen Dick, helemaal uitspelen die partij.

Ronde: 4; 15 dec 2012

De Kentering 2		1521 - WLC 3	1559 3½ - 4½
1. J. van Herk	1590	- A. Kok	1705 0 - 1
2. Luc Seuter	1585	- Bas Roelen	1541 1 - 0
3. Hans Kranenbarg	1550	- Hans Baijens	1575 0 - 1
4. Hans Fagel	1532	- Arno de Man	1543 ½ - ½
5. Jan Arts	1525	- Wim Lucassen	1530 ½ - ½
6. Geert Smulders-Dinh	1499	- René van den Bosch	1549 ½ - ½
7. Johan Knuvers	1470	- Rein Leugs	1605 ½ - ½
8. P. Willemen	1419	- Jan Logtenberg	1426 ½ - ½

Zaterdag 15 december 2012, Rosmalen, de Kentering 2 - WIC 3

Het was spannend, het was zenuwslopend, het ging met hangen en wurgen maar wlc 3 heeft zijn derde overwinning van het seizoen binnen. Hierdoor is het vrijwel onmogelijk dat wlc 3 dit seizoen in degradatiegevaar komt. Rond een uur of 12 aanvaarden we de heenreis richting Rosmalen samen met het tweede team. De heenreis verliep niet helemaal vlekkeloos voor een deel van het team. Verkeerde snelweg, verkeerde afslag en spoorbomen die niet open wilde. Het zou toch geen voorteken zijn? De schaakmiddag begon met een heel aantal gelijke spelen. Arno wilde deze keer niet als laatste klaar zijn en besloot er een vlotte remise van te maken aan bord vier.

Jan volgde dit voorbeeld aan bord acht.

Niet veel later werd ook op bord zes een remise overeen gekomen. René besloot op dit bord tot een puntending.

Tussenstand na ongeveer twee uur spelen was dus 1.5 1.5.

Aan bord één liet Toon (voor het eerst team drie dit jaar) het eerste volle punt aantekenen. Dit opende perspectief voor opnieuw een glansrijke overwinning van wlc.

Daarna werden er weer twee remises gespeeld. Rein en Wim brachten de tussenstand daarmee op 3.5 2.5 in het voordeel van wlc. Dit gebeurde aan de borden vijf en zeven.

Aan bord twee speelde uw verslagschrijver. (uit schaamte geen naam deze keer) In een remisestelling blunderde hij, zoals wel vaker dit seizoen en verloor. Hierdoor was hij de enige van wlc die geen punten bij droeg aan de uitslag. Dit bracht de stand op 3.5 3.5.

De held van de dag werd opnieuw Hans. Aan bord drie speelde hij tot een uurtje of half zes en besloot de partij met een mooie combinatie. Deze puike prestatie van Hans bracht het beslissende hele punt in veilige Eindhovense haven.

De eindstand kwam hiermee op 4.5 3.5 in het voordeel van Wlc.

Hans mocht ik in het vorige verslag iets geschreven hebben over een heldenstatus... Hij is weer helemaal terug. Bedankt voor het redden van de overwinning ondanks mijn slechte resultaat.

NU AL TWEE PUNTEN MEER DAN VORIG JAAR!!

Bord 1: Toon

Mijn tegenstander speelde erg behoudend en liet mijn aanval over zich heen komen. Een situatie ,die ik wel lekker vind. Na een foutje van zijn kant kon ik al snel zijn stelling oprollen.

Bord 2: Bas

Het was een redelijk spannende partij waarin ik steeds ietsje slechter stond dan mijn tegenstander. Het was allemaal net houdbaar voor zwart. Mijn stukken stonden ongelofelijk passief maar ze verdedigde wel alles wat verdedigt moest worden. Toen ik er in slaagde de dames van het bord te krijgen leek het de goede kant op te gaan. Toen ook de twee torens nog geruild werden leek het helemaal de goede kant op te gaan. Maar geheel in de sfeer van het seizoen verrekende ik me. Dit kostte een pionnetje. Dat had volgens mij al redelijk verloren moeten zijn maar mijn tegenstander liet me toch weer terug in het eindspel komen. Toen ik na negentig minuten ploeteren, zweten en keihard verdedigen eindelijk een remisestelling had bereikt.... Deed ik het gewoon weer! Weg remisestelling en hallo compleet verloren eindspel. Sorry teamgenoten, ik schaam me.

Bord 3: hans

Op deze zaterdagmiddag in een zaaltje met klassieke aankleding moest het dan gaan gebeuren. Dat wil zeggen, het derde team kon met winst degradatie voor dit seizoen met zekerheid afwenden. In de opening kwam er een soort van Nimzo-Indisch op het bord. Bij aanvang van het middenspel had ik geen plan en speelde ik alleen om de mogelijkheden van de tegenstander in te perken. Dit lukte onvoldoende waardoor, mijn tegenstander iets beter kwam te staan. Toen eenmaal zijn sterk gepositioneerde paarden (eerst op e4 en later het andere paard op g4) waren geruild, kon ik mijn betere pion-structuur ten gelde brengen. Ik wist de a-pion tot vrij-pion te maken en dreigde deze naar het promotieveld te sturen. Er volgde een pionnen ruil waarbij de a-pion sneuvelde. Maar hiervoor kreeg ik een vrije c-pion terug, die minstens net zo gevaarlijk was. Mijn stukken stonden beter, zeg maar actiever, opgesteld. Mijn tegenstander wilde remise forceren en deed dit door zijn toren te offeren. Nu kwam hij met zijn dame dicht bij mijn Koning en hij hoopte hiermee eeuwig schaak te bewerkstelligen. Helaas voor hem kon ik met een toren-zet zowel mijn Koning verdedigen als zijn Dame aanvallen en "opsluiten". Hij moest zijn dame voor mijn toren geven en hiermee was de partij beslist. Ik had de eer om het winnende team punt te scoren, aangezien alle overige partijen ondertussen gespeeld waren.

Bord 4 Arno

Een partij waarin niet al te veel gebeurde. Er kwam een Franse opening op het bord waarin mijn tegenstander koos voor de doorgeschoven variant met pc3 en f4. Na ongeveer vijftien zetten bood hij remise aan. Dat heb ik geaccepteerd omdat een remise met zwart geen slecht resultaat is. Achteraf bleek dat de stelling voor zwart beter speelbaar was. Misschien toch wat te vroeg een remise overeen gekomen.

Bord 5: Wim

Na de opening (d4) komen we in een zeer gesloten stelling waar ik na rokade van mijn tegenstander druk uit oefen op zijn koningsvleugel. Mijn tegenstander gaat over tot het ruilen van een aantal lichte stukken, waarbij hij een pion verliest. Hierdoor is de druk enigszins verdwenen. Na ook nog torens geruild te hebben wint mijn tegenstander de pion terug en heeft eeuwig schaak in handen. We besluiten daarom tot remise.

Bord 6: René

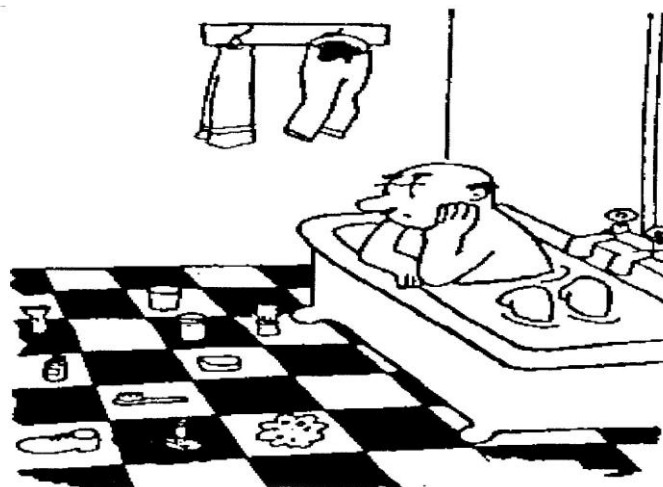
Mijn tegenstander opende de partij met b4. Hiertegen koos ik de opstelling met pf6, e6, d5 en c5. In de partij gebeurde er niet zo heel erg veel. Mijn tegenstander wist met wit geen voordeel te behalen en bood na 25 zetten remise aan. Dit heb ik aangenomen omdat met zwart een remise geen slecht resultaat is.

Bord 7: Rein

10 openingszetten ging het goed, daarna 3 slechte zetten van wit, niet herkend door beide spelers. Fritz zag dat later wel. Op zet 23 veroverde zwart de b4-pion, waardoor hij een vrijpion kreeg, die vrijwel onhoudbaar was. Echter, als wit (ik dus) in nood verkeer, speel ik beter dan zonder druk en uiteindelijk met een achterstand van 1.5 punt volgens Fritz zag zwart zich genoodzaakt remise aan te bieden, wat door mij graag aangenomen werd.

Bord 8: Jan

Ik(Bas) weet niet zo heel veel van de partij tussen Jan en zijn tegenstander. Ze waren als tweede klaar. Toen ik ging kijken hoorde ik de twee spelers tegen elkaar zeggen dat er aan beide kanten slechte zetten gespeeld waren en dat remise daarom een eerlijke uitslag was. Opnieuw kan daar aan toegevoegd worden dat een remise met zwart een prima resultaat is.

De huiselijke analyse !

KNSB beker

Ronde 1

WLC (1979)	- SMB (1816)	3½ - ½
1. Jeroen Medema (2108)	- Bram Rijkschroeff (1998)	1 - 0
2. Frank Albers (2003)	- Ruben Hogenhout (1996)	1 - 0
3. Albert de Wit (1921)	- Huub Jansen (1745)	1 - 0
4. Jarich Haitjema (1884)	- Oscar Mercan (1527)	½ - ½

Na de nog vers in het geheugen liggende verovering van de NBSB-beker in vorig seizoen mogen we dit jaar als beloning tevens uitkomen voor de KNSB-beker. In de eerste ronde mochten wij spelen tegen Strijdt met Beleid uit Nijmegen dat in het seizoen 2009-2010 nog uitkwam in de Meesterklasse. Momenteel komen zij (vermoedelijk door vrijwillige degradatie na een grote leegloop) uit in de 3^e klasse KNSB en is het team niet meer te vergelijken met het roemruchte SMB van weleer. Dit betekende dat wij op rating zelfs ruim de favoriet waren.

Helaas waren er wat praktische fileproblemen voor de tegenstanders om op tijd te komen en besloten werd het verloren gegane half uur te delen, hetgeen resulteerde in een speeltempo van 135 minuten p.p.p.p. plus vijf seconden extra per zet. Na uitgevogeld te hebben of onze klokken dat in konden stellen (voor de geïnteresseerden: op de oude modellen is dat code 23) konden we de loting voor de kleuren verrichten. Voor de KNSB-beker dient immers geloot te worden of de uitspelende ploeg wit of zwart heeft aan de oneven borden. SMB koos onder toezicht van plaatsvervangend wedstrijdleider Bert Hovingh, waarvoor dank, voor de hand met de zwarte pion, zodat wij dus wit hadden op de borden één en drie.

Jeroen speelde op bord één aldus: In een tamelijk complexe stelling, waarin beide spelers nog vele mogelijkheden hadden en aan het manoeuvreren waren om iets voor elkaar te krijgen, wist ik mijn tegenstander te verleiden tot een matige zet. Dit bracht hem zo van zijn stuk, dat hij er meteen een kwaliteit bij deed. Appeltje-eitje dus, maar helaas; ik liet toe dat hij de stelling kon dichtschuiven; zucht :-(. Ik had eigenlijk al de winst opgegeven, maar hij vond het nodig toch de stelling nog te openen. Toen was het eigenlijk wel makkelijk doordat mijn toren zijn stelling lekker binnenkwam. Nadat ik nog een stuk offerde tegen twee pionnen was mijn centrum met vrijpionnen op e4,d4 en c5 oppermachtig. Hij liet zich toen maar door de tijd gaan.

Zelf speelde ik op bord twee en kon in rap tempo de eerste 15 zetten van de hoofdvariant van de Sveshnikov op het bord gooien, altijd lekker in een partij waarin je er geen grote hoeveelheid tijd meer bij krijgt. Mijn tegenstander gebruikte iets meer tijd maar bleef daarin ook lange tijd de hoofdvariant volgen waardoor wit zijn gebruikelijke openingsvoordeel hield. Wit begon druk op mijn a5-pion uit te oefenen en nadat ik de nauwkeurigste verdediging enkele malen gemist had kwam ik noodgedwongen voor de keuze of deze pion weg te geven voor niet al te veel

compensatie of een kwaliteit te offeren met naar mijn mening redelijke compensatie. Ik koos deze laatste optie, hetgeen door Houdini hartgrondig afgekeurd wordt met een door mij gemiste variant die mij inderdaad dicht bij opgave gebracht had. Gelukkig koos mijn tegenstander een andere verdediging waarin hij trachtte de kwaliteit terug te geven om ondertussen wat extra pionnen op te pikken. Door de kwaliteit echter niet gelijk terug te nemen nam mijn compensatie steeds meer toe en nadat ik de kwaliteit uiteindelijk terug won dacht ik compleet gewonnen te staan. Helaas bleek een directe winst tot mijn verbazing niet voorhanden en zag ik niets beters dan af te wikkelen naar een eindspel dat ik niet kon verliezen, maar ook zeer moeilijk kon winnen. In hevige tijdnood (hij was inmiddels op de increment aangewezen) blunderde mijn tegenstander echter zijn belangrijkste pion weg, waarna hij meteen opgaf.

Albert speelde op bord drie en vertelde daarover: Nadat ik, met wit, in de opening wat had lopen klungelen was ik mijn beginvoordeel kwijt. Wel hadden we tegengesteld gerokeerd zodat het een interessante aanvalspartij kon worden. Mijn tegenstander offerde zijn pion op c7 om over de c-lijn mijn koning te gaan belagen. Ik nam het offer aan omdat ik inschatte dat zijn aanval wel zou meevallen. Dat bleek te kloppen hoewel ik wel zorgvuldig moest spelen om hem niet te veel kansen te geven. Ik speelde niet erg actief, was alleen bezig de zaak onder controle te houden. Ik had op een gegeven moment beter mijn g-pion kunnen offeren zodat ik via de g-lijn een sterke aanval had kunnen krijgen. Op de 28e zet had mijn tegenstander met een combinatie kunnen afwikkelen naar een gelijkstaand eindspel. Gelukkig zag hij het niet. Ik sloeg ook nog zijn pion op b7 waardoor hij geen mogelijkheid meer had om met b7-b5 mijn stelling te kraken. Daarna creëerde ik veel dreigingen tegen zijn koning die hij in tijdnood niet meer kon pareren.

Jarich maakte ons viertal compleet op bord vier: Ik speelde tegen Oscar Mercan, een speler die 357 ratingpunten minder heeft dan ik. Gelukkig wist ik dit tijdens de partij niet, en ik kwam goed uit de opening omdat hij zijn stelling flink wist te verzwakken. Op een bepaald moment zag ik de kans om via een lange afwikkeling een toreneindspel met een pion meer te bereiken. Dit speelde ik lange tijd goed, want ik wist zowel zijn koning als zijn toren op non-actief te zetten en toen stond ik totaal gewonnen. De simpelste winstmethode bestond erin mijn koningsvleugelpionnen weg te geven en met een vrije a-pion door te lopen. Ik wilde het echter op een 'veilige' manier winnen en bleef mijn pionnen gedekt houden, maar daarmee zette ik mijn stukken zo ongelukkig neer dat de remise plotseling onvermijdelijk was. Al met al dus een vlotte overwinning en op naar de volgende ronde waar Eindhoven onze tegenstander zal zijn.

Frank Albers.

Ronde 2

Eindhoven (2194)	- WLC (2002)	3 - 1
1. Bas van de Plassche (2400)	- Jeroen Medema (2119)	½ - ½
2. Fred Hallebeek (2216)	- Frank Albers (2015)	1 - 0
3. Jos Sutmuller (2102)	- Albert de Wit (1972)	1 - 0
4. Alessandro di Bucchianico (2060)	- Jarich Haitjema (1902)	½ - ½

Na de overwinning op SMB in de eerste ronde wachtte ons in de tweede ronde van de KNSB-beker de uitwedstrijd tegen stadgenoot Eindhoven. Zij lieten er middels hun opstelling geen twijfel over bestaan dat zij deze wedstrijd serieus namen en traden op volle sterkte aan, hetgeen betekende dat wij ernstig outrated waren. Desalniettemin is het natuurlijk altijd leuk om tegen dergelijke sterke spelers te kunnen aantreden en beschouwen wij dat als beloning voor de vorig jaar gewonnen NBSB-beker.

Hoewel er misschien hier en daar wat meer in had gezeten leek een stunt nooit in de maak en werd het helaas een vrij afgetekende nederlaag en daarmee het einde van ons KNSB-beker avontuur.

Jeroen behaalde een mooi persoonlijk succesje op bord één: Tegen Bas van der Plassche kon ik blij zijn met zijn speelwijze vanuit de opening. Zoals ik in de nabeschouwing al zei: voor hem was het rekenen, en voor mij kiezen uit bekende plannen. En daarin maakte ik blijkbaar de goede keuze, want hij gebruikte ontzettend veel tijd om ergens iets te vinden, maar dat lukte hem niet. Ik maakte nog wel een kleine onnauwkeurigheid, maar veel was dat niet. En zo kon ik na het opvangen van zijn (desperado?!) koningsaanval afwikkelen naar een eindspel met allebei twee torens en zes pionnen. Hierin had ik weliswaar slechts twee pionnengroepjes, en hij vier, maar hij had actievere torens dan ik. Ik stond hierin denk ik wel wat beter, en toen Albert jammer genoeg verloor (nadat eerder Frank al had verloren) ben ik er goed voor gaan zitten, want Jarich had toen nog wel kansen om te winnen. Echter, dat er goed voor gaan zitten hielp niet echt. Na wat onnauwkeurigheden van mij (waardoor hij wat kon ruilen) vond ik het verstandig om toch remise aan te bieden, want ik zag het mij nog gewoon verpesten. Ja, een kans om zo'n eindspel tegen zo'n sterke speler te spelen zal ik niet snel meer krijgen, maar ik vertrouwde de zaak niet helemaal meer. Gerard heeft me achteraf ook gezegd dat juist in zulke situaties (minder tijd, iets mindere stelling) Bas enorm gevaarlijk is, dus ik ben niet ontevreden. Ook deed de uitslag van mijn partij er niet meer toe voor het team, omdat ik Jarich ook niet meer zag winnen. Na de partij hebben we nog even gekeken, en kwamen tot de conclusie dat zwart nog wel beter staat, maar dat dat eigenlijk niet te verzilveren was. Ook een korte analyse bij ons op de club gaf dit aan. Een leuk verhaal bij deze partij is dat mijn tegenstander in het verslag op hun website te kennen geeft dat hij met remise niet ontevreden was. Maar het leukste verhaal is dat ik via mijn vrouw – zij kent Ludo Tolhuizen van haar werk – hoorde dat ze bij Eindhoven nog een tijd naar mijn partij tegen Bas hebben gekeken. Dat vind ik wel een compliment!

Zelf speelde ik bord twee een slechte partij. Mijn tegenstander dreigde een pion te winnen en ik dacht dit op tactische wijze te verhinderen. Helaas had ik daarbij in mijn vooruitberekeningen een zet van zwart over het hoofd gezien waarna ik de pion niet meer terugzag en mijn compensatie ook ver te zoeken was. Zonde want daarmee werd het nooit een echte partij en tikte mijn tegenstander het netjes uit. Bij thuiskomst bleek het pionoffer meer gespeeld, maar met een ander vervolg dan ik speelde waarna wit prettig spel heeft voor de pion. Tja, dat is wijsheid achteraf...

Albert speelde op bord drie een ingewikkelde partij. Albert dirigeerde zijn stukken naar de witte koning terwijl wit trachtte via de c-lijn te opereren. Er kwamen diverse offermogelijkheden in de stelling maar in steeds groter wordende tijdnood was dat lastig door te rekenen. Waarschijnlijk was er ergens een kansrijker offer mogelijk maar het offer dat Albert uiteindelijk koos bleek helaas niet te werken en gecombineerd met het gebrek aan tijd moest hij daardoor het onderspit delven.

Jarich speelde ook verdienstelijk op bord vier: Na een redelijk gelijk opgaande opening wist ik mijn sterke tegenstander te verrassen met een loperoffer op h6, gevolgd door een koningsaanval. Objectief gezien was het niet correct, maar hij kon de juiste verdediging niet vinden en greep meteen ernstig mis. Zwart was toen min of meer genoodzaakt zijn dame te offeren, en hoewel hij drie stukken voor de dame had, had ik nog twee pionnen extra en stond zijn koning nog steeds niet veilig. Ik had het op allerlei manieren kunnen winnen, maar helaas volgde toen een reeks bijzonder matige zetten van mijn kant. Mijn tegenstander bood remise aan, de winst was zeker niet gemakkelijk meer en de wedstrijd was al verloren, dus accepteerde dat aanbod.

Hiermee kwam dus helaas een einde aan ons KNSB-beker avontuur.
Frank Albers.

NBSB beker

Ronde 1

WLC (2038)	- Vughtse Toren(1880)	2½ - 1½
1. Guus Bollen (2051)	- Marc Viering (1998)	½ - ½
2. Jeroen Medema (2119)	- Geert van der Cruijzen (1787)	1 - 0
3. Frank Albers (2015)	- Wim Viering (1858)	0 - 1
4. Rudy Simons (1965)	- Henk van Evert (1878)	1 - 0

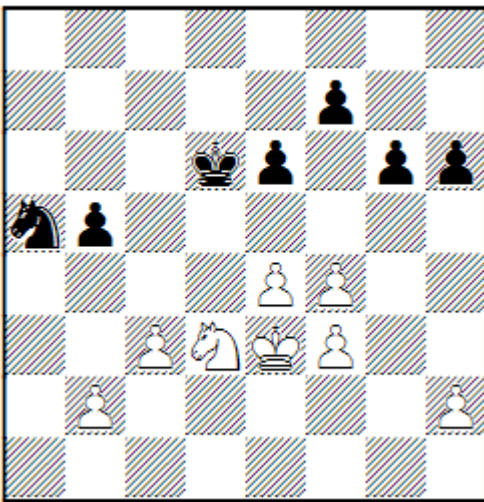
In de eerste ronde van de NBSB-beker traden wij aan tegen de Vughtse Toren. Normaliter een tegenstander waartegen we een ronde verder moesten komen. Helaas werd het spannender dan vantevoren ingeschat, maar was de uiteindelijke overwinning wel een feit.

Guus speelde op bord één: Na lange tijd ongeveer gelijk te hebben gestaan, mist mijn tegenstander de kans om de stelling te versimpelen. Daardoor kreeg ik een klein

voordeel. Onnauwkeurig spel van mijn kant zorgde er vervolgens voor dat hij toch nog af kon wikkelen naar een remise-eindspel.

Jeroen speelde op bord twee: In deze partij wist ik langzaam maar zeker mijn tegenstander in te snoeren. Dit ging zover tot het moment dat hij geen andere optie meer zag dan een pion te offeren, waardoor ik opeens de kluts kwijtraakte. Ik begon naar mijn idee mindere zetten te spelen (achteraf bezien viel dat mee, maar het gevoel tijdens was anders), en begon remise te overwegen. Ik wist nog wel uit te komen in eindspel met ieder nog een paard en ik een pion meer. Daarin kwam winst opeens weer in zicht, en dat was maar goed ook, want de andere uitslagen waren dusdanig dat ik wel moest winnen om ons een ronde verder te krijgen.

In het volgende **diagram** sta ik reeds erg goed en speelde ik **42.Pe5**.

Hier speelde hij het door mij verwachte **42. ..., f6** en ik speelde eigenlijk zonder nadenken **43.Pxg6**, geheel volgens plan. Nu is dit niet slecht, maar de computer vindt een veel mooiere zet hier, namelijk **43.b4!** Hierna is het gewoon uit, bijv. **43...,Pc6** (Pb3 faalt op **44.Pd3** en het zwarte paard gaat verloren; en na **fxe5** volgt eenvoudig **44.axb5**) **44.Pxc6,Kxc6** **45.Kd4** en wit wint het pionneneindspel eenvoudig. De partij werd vervolgd met **43. ...,Pc4+** **44. Kd4, Pxb2** **45. e5+, fxe5+** **46. fxe5+, Kd7** en wit won op de 60e zet.

Zelf speelde ik op bord drie. Ik was niet ontevreden over het openingsverloop en kreeg een prettig ruimtevoordeel. Toen de tijd daar was om te oogsten werd ik iets te gemakzuchtig en wikkelde ik verkeerd af waardoor ik niet een stuk meer, maar een pion minder had... Nog steeds was dat eindspel nog wel remise te houden maar gecombineerd met mijn weinige resterende tijd wist ik ook dat nog om zeep te helpen en was een nederlaag het resultaat.

Tot slot speelde Rudy op bord vier: Zoals ik al eerder heb vermeld, vermeld ik geen opening, maar ik kan wel zeggen dat ik in een voor mij favoriete variant kwam, waar mijn tegenstander op de 15e zet al niet wist wat te doen, daar waar de partij eigenlijk nog moet beginnen; ik kwam al snel zo goed als gewonnen te staan en gelukkig had ik ook niet veel moeite om het af te maken. Ik was dus zeer tevreden over mijn partij en temeer dat we hierdoor o.a. ook nipt gewonnen hebben.

Al met al dus een wedstrijd die spannender was dan nodig was. Voor de volgende ronde zal er beter gespeeld moeten worden, want dan wacht het Zwarte Schaep.

Frank Albers.

**25,-
winstpremie
voor je club**

**Eftting 60 JAAR
1953 2013**

Scoren met Eftting

Boek vóór 1 april 2013 uw zomervakantie bij Eftting en scoor € 25,- winstpremie voor uw club. Kijk voor het complete aanbod en de actievoorwaarden op www.eftting.nl/scoren.

eftting
reizen

www.eftting.nl | Elzentlaan 139, 5611 LL in Eindhoven | Telefoon: 040 214 63 00

Externe competitie (tussenstanden 2012-2013)

Promotieklasse	Mp	Bp	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. WLC 1	10	29	x	5				6	6½	6		5½
2. De Pion 3	8	22½	3	x	4½	5					4½	5½
3. De Baronie 1	6	25		3½	x		6		2	6		7½
4. De Raadsheer 1	6	23		3		x	4	4		5	7	
5. HSC 2	5	20½			2	4	x	4½		3½	6½	
6. Waalwijk 1	5	19½	2			4	3½	x	5			5
7. Stukkenjagers 3	4	19	1½		6			3	x		3½	5
8. Veldhoven 2	4	16½	2		2	3	4½			x	5	
9. Garde 1	2	13½		3½		1	1½		4½	3	x	
10. HMC Calder 4	0	11½	2½	2½	½			3	3			x

Klasse 2D	Mp	Bp	1	2	3	4	5	6	7	8
1. EVS 1	8	23½	x				4½	6½	4½	8
2. WLC 2	7	22		x	4		5		6	7
3. De Kentering 1	7	20½		4	x	5½		5	6	
4. Deurne 1	6	17			2½	x	5	4½		5
5. Vianen/DVP 2	2	17	3½	3		3	x		7½	
6. De Combinatie 2	2	13	1½		3	3½		x		5
7. HMC Calder 6	0	8	3½	2	2		½		x	
8. Veldhoven 4	0	7	0	1		3		3		x

Klasse 2C	Mp	Bp	1	2	3	4	5	6	7	8
1. De Drie Torens 2	8	22	x	4½			5	6	6½	
2. HMC Calder 5	6	20½	3½	x	5½				6	5½
3. WLC 3	6	16½		2½	x			5	4½	4½
4. Eindhoven 4	5	17				x	3½	4	4½	5
5. HSC 3	4	14½	3			4½	x			7
6. RDS 1	1	9	2		3	4		x		
7. Triple-Pion 2	0	10½	1½	2	3½	3½			x	
8. De Kentering 2	0	10		2½	3½	3	1			x

Avond B1	Mp	Bp	1	2	3	4	5	6	7	8
1. WLC A	8	12	x			2½		3	3½	3
2. De Drie Torens A	7	13½		x	2		4	4	3½	
3. DSC A	7	12½		2	x		4		2½	4
4. Stukkenjagers D	4	9½	1½			x	2		2	4
5. 't Paardje A	3	4½		0	0	2	x	2½		
6. EGS A	1	4½	1	0			1½	x		2
7. Triple-Pion A	1	4½	½	½	1½	2			x	
8. Rochade A	1	3	1		0	0		2		x

Avond C1	Mp	Bp	1	2	3	4	5	6	7	8
1. Veldhoven A	8	10½	x				2½	3	2½	2½
2. Mierlo-Geldrop A	6	10½		x		3	½		3½	3½
3. HSC B	6	10			x	2	3	3	2	
4. WLC B	4	8½		1	2	x	2			3½
5. De Combinatie A	3	8	1½	3½	1	2	x			
6. Son & Breugel A	3	6½	1		1			x	2	2½
7. De Kentering A	2	6	1½	½	2			2	x	
8. Eindhoven B	0	4	1½	½		½		1½		x

Zomerschaak in Italië

Eigenlijk had ik de zomer van 2012 bestemd om na drie jaar praktische oefening op de clubavond mijn nog niet zo sterk ontwikkelde krachten eens te beproeven in een damtoernooi, in Heerhugowaard of Hoogeveen. Het zal de gemiddelde lezer van "Schaakpraat" zijn opgevallen dat ik afgelopen seizoen vaak aanwezig was op de clubavond, maar met schijven en dammen speelde in plaats van schaakstukken. De optimistische plannen die ik voorgaand seizoen heb gesmeed, om wat meer praktische ervaring op te doen en een nuttige handleiding voor het damspel eindelijk eens in zijn geheel door te nemen, zijn echter in het water gevallen. Niet alleen kwam ik slechts aan het spelen van een beperkt aantal partijen toe, ook de geplande theoretische oefening kwam niet uit de verf. Kortom, ik ben nog niet klaar voor een damtoernooi en heb de vakantiedagen deze zomer op een andere manier besteed. En hoe anders dan schakend ? :-)

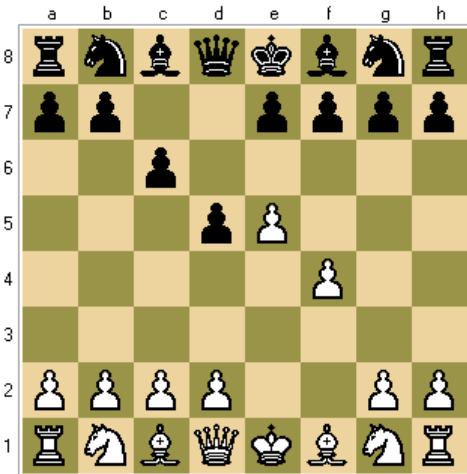
Enkele maanden geleden werd ik benaderd door Wiebe Cnossen, oud-WLC'er en in het verleden regelmatig deel uitmakend van een groep reguliere schaaktoernooi gangers. Daar is verandering in gekomen toen hij een gezin heeft gesticht wat samen met een drukke werkkring veel van zijn beschikbare tijd vergt. Maar in de zomermaanden kwam er ruimte, en zijn vrouw suggereerde dat het voor hem wellicht leuk was weer eens een toernooi te spelen met oude schaakmaten. Dat was niet tegen dovemansoren gezegd, en na enig vooronderzoek stuitte hij op de gegevens van een schaaktoernooi in het Italiaanse Forni di Sopra. Een dorp in de Dolomieten, en internet leert dat het in een bijzonder mooie omgeving ligt. Voeg daarbij dat het organisatie comité erg actief is en jaarlijks een ruim aantal uitstekend georganiseerde toernooien verzorgt, en de keuze was snel gemaakt. Helaas was de periode in de tweede helft van juni voor enkele schaakvrienden een beletsel, zodat uiteindelijk enkel Wiebe en ondergetekende als deelnemer overbleven.

De indrukken die we tevoren van Forni di Sopra hadden gekregen waren juist, en daarbij was het eten - maar wat verwacht je anders in Italië - van bijzondere kwaliteit. Een uitstekende omgeving om reguliere wandelingen te maken, op vlak dan wel geaccidenteerd terrein naar keuze. En hoewel het vroegzomers weer de temperaturen al behoorlijk deed oplopen bleef het geschikt voor niet al te zware inspanningen. Wiebe Cnossen had zes jaar geen toernooi gespeeld maar het onderwijl wel bijgehouden met schaakstudie en een periodieke competitie partij voor de Akense schaakvereniging.

De schaakpauze had hem zeker geen kwaad gedaan, want hij speelde uitstekend en boekte enige winst ten opzichte van zijn laatst gepubliceerde schaakrating. Daarnaast heeft de schaakonthouding ook zijn creativiteit aangewakkerd, getuige onder meer de partij in de laatste ronde die begon met **1.c4 f5 2.b4!?** en dit idee van een Italiaanse veteraan werd door Wiebe geriposteerd met 2..Pa6! (hij kende de partij Ramme-Welling, 2011 met 1. b4 Pa6!?) **3.b5 Pc5** en nu was na **4.d4 e6!** gepland omdat na

speelde de Haagse veteraan en Fidemeester **3...c5 4.Pf3 Pc6 5.c3 Pge7** (Na 5...f6 komt wit moeilijk onder 6.d4 uit, met voor en nadelen; 5...Db6 6.Pa3 Ph6 7.Pc2 d4 8.Ld3 is een originele opzet uit de partij *Bangiev,A-Glek,I Melle rapid 1996*; Een kritieke variant ontstaat na 5...Ph6 6.Pa3 f6 7.Pc2 fxe5 8.fxe5 wat uitnodigt tot 8...Pxe5 9.Pxe5 Dh4+ 10.g3 De4+ 11.De2 Dxb1 maar na 12.d4 heeft wit in deze oude analyse van *Bangiev* ruimschoots compensatie voor het geofferde materiaal.) **6.Pa3 Pf5 7.Pc2 Ld7 8.d4** (Hier werd eerder 8.Ld3 gespeeld waarop ik 8...Ph4 niet zo duidelijk vond) **8...cxd4 9.cxd4 Pb4 10.Pxb4 Lxb4+ 11.Kf2** (Na 11.Ld2 Pe3 kan wit iedere hoop op voordeel opgeven) **11...a5?!** (Beter was 11...Db6 12.g4 (12.Ld3? Pxd4 13.Le3 Lc5 14.b4 Dxb4 15.Tb1 Dc3 faalt) 12...Ph6 13.h3 met enig ruimtevoordeel) **12.Ld3 Ph4 13.Pxh4 Dxb4+ 14.g3 Dd8** [14...Dh3 15.Lf1 Df5 16.h4!] **15.Le3 Db6 16.De2 g6 17.Kg2** en wit had de iets betere kansen vanwege zijn overwicht aan terrein en wist later de partij te winnen.

Ook na 1.e4 c6 is de opbouw **2.f4!? d5 3.e5** (DIAGRAM)

een interessant strategisch experiment. Wederom moet de witspeler niet te snel d4.. spelen hetgeen zwart een aanknopingspunt in het centrum geeft waarop hij zijn tegenspel kan richten. Maar wit beschikt over voldoende opbouwende zetten. In de partij **Welling,G-Makka,I Forni di Sopra A 2012** speelde internationaal damesmeester Ioulia Makka **3...c5** (Ook logisch is 3...Lf5 en na bijvoorbeeld 4.Pf3 e6 5.c3 c5 6.Pa3 (Karakteristiek) 6...Pc6 7.d3 Pge7 8.Le2 Lg4 9.0-0 Pf5 10.Pc2 h5 11.Pg5!? Lxe2 12.Dxe2 Le7 13.Pf3 d4 14.c4 stond wit iets

beter in de partij *Bangiev,A-Baumhus,R Stolzenau rapid 1996*) **4.c3 Pc6 5.Pa3 h5** (Ook gespeeld is 5...g6 6.Pc2 Lg7 7.Pf3 Lg4 8.Le2 h5 9.0-0 Ph6 10.d3 Pf5 11.Ld2 e6 12.Tb1 h4 13.Pg5 Lxe2 14.Dxe2² en wit heeft iets meer van het spel , *Bangiev,A-Dudek,R DSEM Apolda rapid 1996*) **6.Pf3 Lg4 7.Le2 e6 8.d3 Pge7 9.Pc2 Pf5 10.0-0 Le7 11.Pe3!? Pxe3** (11...d4 12.Pxf5 Lxf5 13.c4 is iets beter voor wit) **12.Lxe3 Dd7?! 13.a3 g6** (13...a5 14.a4! en de zwaktes b5 en b6 zijn vastgelegd voor een later stadium) **14.Lf2** (En niet frivool 14.b4?! d4! 15.cxd4 cxb4 16.axb4 Pxb4 want dan staat zwart beter) **14...Kf8 15.b4 b6 16.h3! Lxf3** (16...Lf5 17.Ph4 met voordelige stelling) **17.Lxf3** en wit stond beter en won later de partij.

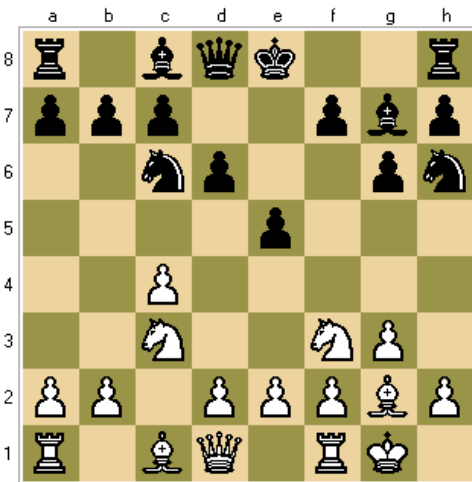
Door omzichtig spel heeft wit met de opbouw 1.e4.. en 2.f4.. tegen Frans en Caro Kann kansen op ruimtevoordeel en interessante praktische kansen. Met de zwarte stukken speelde ik enkele malen **1..g6**, een flexibel systeem eat wit provoceert en gericht is op de tegenaanval. In de volgende partij gaat 1..g6 via zetverwisseling over tot een Sämischvariant van het Koningsindisch die door zwart niet op de meest gebruikelijke manier wordt behandeld.

Zamengo,F (2045) - Welling,G (2333) [E81]

Forni di Sopra A (1.20), 16.06.2012

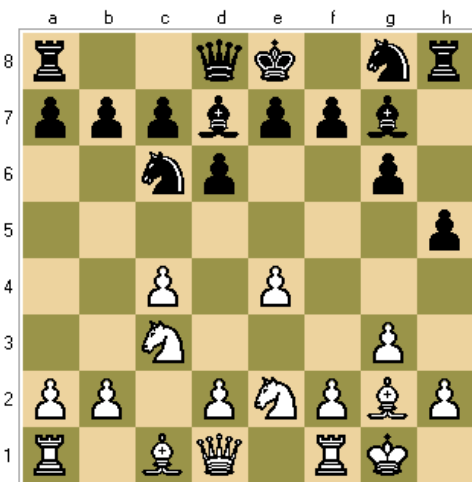
1.e4

[Ook tegen de Engelse opbouw speelde ik dit toernooi dezelfde eerste zet, maar met een experimentele achtergrond. De partij **Marsili,R-Welling,G Forni di Sopra A 2012** begon met 1.c4 g6 2.g3 Lg7 3.Lg2 d6 4.Pc3 Pc6!? 5.e4 (De voorbeelden die ik bij het spelen van 4..Pc6 voor ogen had stammen van de baanbrekende Canadese grootmeester Duncan Suttles die in de jaren 60 en 70 de gevestigde orde op zijn grondvesten deed schudden met zijn oorspronkelijk schaak. Zoals 5.Pf3 e5 6.0-0 Ph6!? (DIAGRAM)

7.d3 0-0 8.Tb1 f5 9.Lg5 Dd7 10.Pd5 Kh8 11.Dd2 Pg8 12.Ph4 Pd4 13.Dd1 c6 14.Pc3 Pe6 15.Ld2 g5 16.Pf3 f4 met aanvalskansen, Van der Laat,J - Suttles,D , Lugano ol. 1968; 5.e3 Ld7!? 6.Pge2 Dc8 7.h3 a6 8.a3 Tb8 9.Tb1 b5 10.cxb5 axb5 11.b4 Pf6 12.d4 0-0 13.Lb2 e5 met tegenspel voor zwart, Taschian,G - Day,L ,Toronto 1993; 5.d3 Ph6 6.e3 Ld7 7.Pge2 Dc8 8.h3 a6 9.b3 b5 10.Tb1 Tb8 11.Lb2 f6 12.Dd2 Pf7 en zwart heeft een ongebruikelijke afweerstelling ingenomen, Bilek,I - Suttles,D ,Venezia 1974; 5.Tb1 a5 6.a3 f5 7.e3 Pf6 8.d3 0-0 9.Pge2 Pe5 10.0-0 Pf7 11.b4 axb4

12.axb4 c6 13.b5 Ld7 met min of meer gelijke kansen, Miles,A - Suttles,D ,Hastings 1973) 5...Ld7!? 6.Pge2 Dc8 7.0-0 (7.d4 Lh3; 7.h3 a6 met de intentie ..Tb8,..b5) 7...h5!? (DIAGRAM)

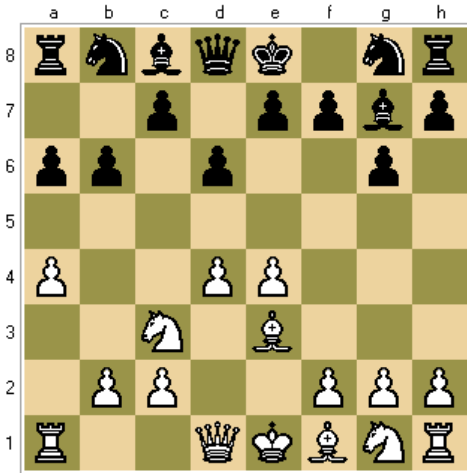

8.d3 (8.h4 Pe5!? 9.d3 c5 is zeker niet slechter voor zwart) 8...h4 en wit moet al nauwkeurig spelen om niet in de problemen te komen.]

1...g6 2.d4 Lg7 3.c4

[Zoekt de overgang naar stellingsbeelden uit 1.d4.. openingen. In de partij **Vezzosi,P-Welling,G Forni di Sopra A 2012** speelde de Italiaanse meester een gebruikelijke opbouw met 3.Pc3 d6 4.Le3 a6 en na 5.a4 (5.Dd2 Pd7! 6.Pf3 b5 7.a4 b4 8.Pe2 Tb8

9.Pg3 c5 met tegenspel tegen het centrum, Szalanczy,E-Davies,N , Liechtenstein 1993) 5...b6!? (DIAGRAM)

(Streeft naar een "Hippopotamus-opbouw" in plaats van een meer reguliere zet als 5...Pc6) 6.Pf3 (6.Le2 Lb7 7.Pf3 Pd7 8.0-0 e6 9.Dd2 h6 10.h3 Pe7 11.Lf4 Pimenta,A-Shekachev,A ,Metz 1998 11...g5!?) gevolgd door ..Pg6) 6...Lb7 (6...Pd7?! 7.d5! is minder aangenaam) 7.Ld3 (7.Lc4 e6 8.0-0 Pe7 met gelijk spel, wit kan weinig actiefs ondernemen en zijn loper op c4 is ook doelwit.) 7...Pd7 8.0-0 c5 9.d5 (9.Dd2 cxd4 10.Pxd4 Pgf6) 9...Pgf6 10.h3 0-0 11.Pd2?! (Beter 11.Dd2) 11...e6! 12.Lc4 (12.Pc4 exd5 13.Pxd6 Lc6 14.exd5 Pxd5 15.Pxd5 Lxd5 met gelijk spel, merk op dat 16.Lxg6? Pf6 verliest voor

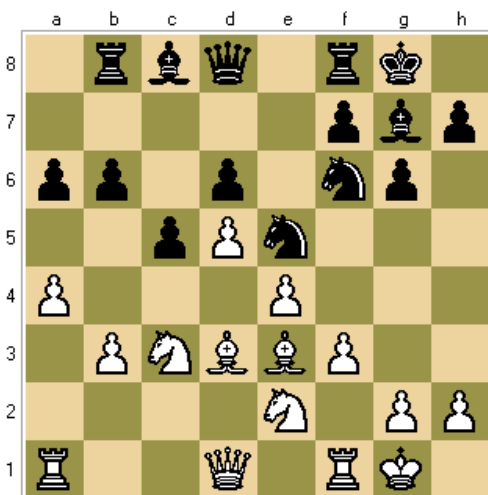
wit; 12.dxe6 fxe6 13.f4 d5 met aanzienlijk voordeel voor zwart) 12...exd5 13.exd5 Pe5 14.La2 b5! en de witte stelling kraakte in zijn voegen, al wist zwart uiteindelijk zijn voordeel niet in winst om te zetten.]

3...d6 4.Pc3 Pf6

[Keert terug naar het Koningsindisch, na 4...Pd7 5.Pf3 e5 6.Le2 c6 7.0-0 Ph6!? (7...Dc7!?) - in de stijl van voornoemde Suttles - moet zwart oppassen dat hij na 8.c5! niet in het nadeel komt.]

5.f3 [In de hoofdvariant van het Koningsindisch had ik met Simagin's opbouw de gebaande paden willen vermijden, dus 5.Pf3 Lg4!? en dan bijvoorbeeld 6.Le2 Pfd7 7.Pg1 Lxe2 8.Pgxe2 c5 9.d5 Pa6 10.0-0 Pc7 11.a4 a6 12.a5 Tb8 13.f4 0-0 14.Pg3 b5 15.axb6 Txb6 met wederzijdse kansen, Vezzosi,P-Zueger,B, Tch-SUI 2012] **5...0-0**

6.Le3 Pbd7!?

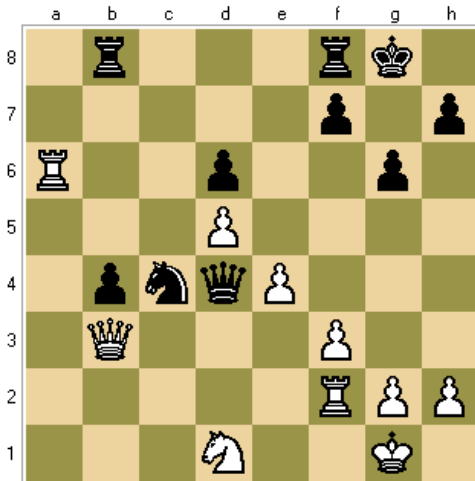
[7.Dd2 c5 8.Pge2 (8.Ld3? Pg4!) 8...Da5 9.0-0-0 a6 10.Kb1 b5 11.Pd5 Pxd5!! 12.Dxa5 Pxe3 13.Tc1 Pxc4 met prachtige compensatie is een positioneel dameoffer voor twee stukken wat wel eens door Tal is gespeeld, en ik zeker had willen herhalen.] **7...c5 8.d5** [Beter is **8.Pge2 cxd4 9.Pxd4**] **8...Pe5 9.Pge2 e6 10.0-0 exd5 11.cxd5 Tb8** [11...a6] **12.a4 b6 13.b3 a6 (DIAGRAM)**

[De zwarte stelling heeft veel dynamisch potentieel] **14.Dd2** [14.Lc2 b5 15.axb5 axb5 en zwart heeft al enigzins het betere van het spel]

14...Pxd3 15.Dxd3 Pd7 16.Ta2 Pe5 17.Dd2 b5

18.axb5 axb5 19.Lh6?! [Lijkt een logische zet, maar verliest tijd voor zijn verdediging terwijl de zwarte koning volledig veilig staat.] **19...Lxh6! 20.Dxh6 b4 21.Pd1 c4** [Zwart's spel op de damevleugel komt nu los en wit is in groot gevaar] **22.Pd4 Db6 23.De3 La6 24.Tff2** [24.Ta1 is misschien nog het beste maar wit staat

miserabel] **24...cxb3 25.Ta1** [25.Pxb3 Lc4! is al beslissend] **25...Pc4 26.Dxb3 Dxd4 27.Txa6** (DIAGRAM)

27...Ta8! [Door zijn ongelukkige opstelling is wit reddeloos verloren] **28.Ta4** [28.Txa8 Txa8 dreigt ..Ta1] **28...Pd2! 29.Dxb4** [Zwart beoogde het elegante slotaccoord 29.Dc2 b3! 30.Txd4 bxc2 en de pion is er door ..] **29...Pxf3+** en wit verliest het halve bord en geeft op 0–1

Eindstand Forni di Sopra, juni 2012

1 Salgado Lopez Ivan GM 2623 7.0 2 Tregubov Pavel V. GM 2596 7.0
 3 Korneev Oleg GM 2586 6.5 4 Romanishin Oleg M GM 2511 6.5
 5 Arun Prasad S. GM 2519 6.5 6 Dvirnyy Daniyyl IM 2515 6.5
 7 Alsina Leal Daniel GM 2540 6.0 8 Narciso Dublan Marc GM 2541 6.0
 9 Sundararajan Kidambi GM 2447 10 Naumkin Igor GM 2472 6.0
 11 Naroditsky Daniel IM 2479 6.0 12 Bruno Fabio IM 2447 6.0
 13 Boscolo Federico FM 2300 6.0 14 Rombaldoni Axel IM 2469 5.5
 15 Ninov Nikolai IM 2471 5.5 16 Altini Nicola 2288 5.5
 17 Rotstein Arkadij GM 2512 5.5 18 Saravanan V. IM 2401 5.5
 19 Welling Gerard IM 2333 5.5 20 Ceschia Ivano FM 2329 5.5
 en verder onder meer 34 Clossen Wiebe 2160 4.5 etc.

Een week vakantie kost zo'n toernooi, en je bent anderhalve week van huis en werk. Er bleef zodoende nog wel wat tijd over om aan een ander evenement deel te nemen. Het zéér sterk bezette open toernooi om het kampioenschap van Brabant, in Roosendaal, sprak me wel aan. Maar meerdere partijen op één dag, de korte doorlooptijd en het feit dat een verblijf in Roosendaal me niet het echte vakantiegevoel heeft deden me van deelname afzien. Een damtoernooi kon natuurlijk altijd nog maar ik heb me voorgenomen eerst nog wat aan het basis-niveau te werken alvorens in het diepe te springen..

Uiteindelijk viel de keuze op een nieuw uitstapje richting Italië, het open toernooi van Bratto in de tweede helft van augustus. Deze keer werd het toernooi voorafgegaan door een wat meer hektische periode zodat ik niet geheel uitgerust en zonder enige vorm van voorbereiding aan de start moest verschijnen. Weliswaar was het Italiaanse eten opnieuw top, het nazomerse weer was echter veel te warm voor een west-Europeaan, en zoals spoedig bleek, ook voor de gemiddelde Italiaan ! Ruim een week lang teisterde een hittegolf het noorden van Italië (Bratto ligt enkele tientallen kilometers oostelijk van Bergamo) met temperaturen

van 35 tot 38 graden Celsius. Plannen om toeristische wandelingen in de mooie omgeving te gaan maken waren eigenlijk bij voorbaat onhaalbaar. Op de eerste speeldag kwam ik op de onzalige gedachte vanuit het hotel naar de speelzaal te wandelen, twee kilometer en bergafwaarts. Dat bleek bij deze temperaturen al een hele opgave en bij aankomst had ik al geen droge draad meer. Ernstiger was echter de weg terug enige uren later. Bergopwaarts met nog steeds tropische temperaturen, niet alleen duurde het tweemaal langer maar terug in het hotel was de uitputting dichtbij. Dat was de eerste en laatste keer, het was verstandiger onder deze omstandigheden inspanning te mijden in bij het hotel in de schaduw te blijven. Wel jammer natuurlijk maar ook lekker luiwammes en geeft een vakantiegevoel..

Het is in meerdere opzichten voor mij een opmerkelijk toernooi geweest. Om te beginnen kan ik me niet herinneren in een toernooi zo vaak geblunderd te hebben. Ik heb sowieso 7 fouten van de hoogste categorie geteld, variërend van het missen van mat in twee (driemaal) of stukwinst in één, het éénzettig weggeven van een pion of het beetpakken van het verkeerde stuk met rampzalige gevolgen. Op zo'n moment kan het niet anders meer dan een catastrofaal toernooi worden...

Of niet soms ?

In eerste instantie heb ik van dit verslag een bloemlezing willen maken, 7 blunders in diagrammen keurig op een rijtje en dan een quiz : wat is uiteindelijk de prestatie van de ongelukkige ? Maar dat heb ik toch maar niet gedaan, want met 5 1/2 uit 9 tegen zeer sterke tegenstand was de score 1 1/2 punt boven datgene wat op grond van mijn rating kon worden verwacht. En dan is zo'n quiz wat misplaatst ?! Door een torenhoog aantal weerstandspunten werd ik 13e daar waar ik 23^e was geplaatst, en eerste in de categorie spelers < rating 2400. Maar dat kan toch helemaal niet ?

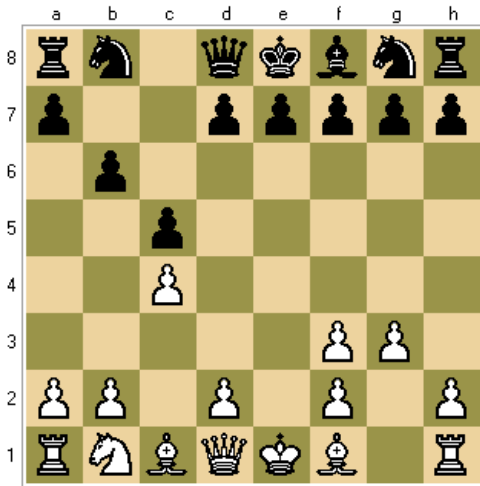
De vorm was echter bijzonder goed, vergelijkbaar met het toernooi wat ik vorig jaar september in Oslo speelde. Verschil waren de momenten van concentratie verslapping in het vierde en vijfde uur. Maar een geluk bij een ongeluk was het feit dat deze blunders me "slechts" 1 1/2 tot 2 punten hebben gekost. In de meeste gevallen kreeg de partij uiteindelijk toch de logische uitslag omdat de tegenstander ondanks een blunder toch niet kon winnen, of omdat ik na een blunder alsnog een tweede kans waarnam en won. Blundervrij is niemand en zodoende zou ik de daadwerkelijke schade zelfs nog wat naar beneden kunnen bijstellen.

Het eindresultaat was meer dan tevredenstellend, met een score die net wel of net niet voldoende was voor een 21e IM resultaat ! Omdat er een afronding in de berekening zit en de regels daarvoor me niet bekend zijn weet ik het echt niet..

Welling,G - Llaneza Vega,P

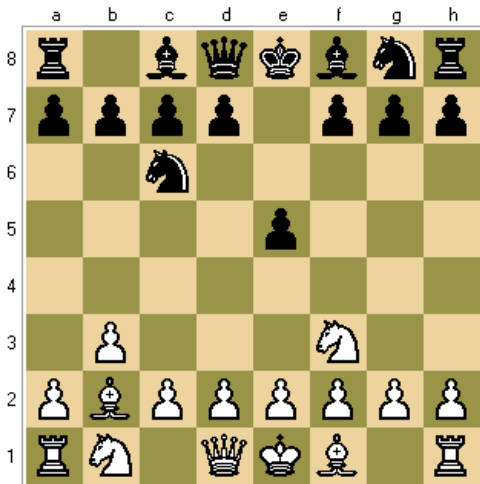
Bratto (4.16), 21.08.2012

1.b3 [Larsen's opening die meer venijn in zich bergt dan men op het eerste gezicht zou denken. Ook met zwart speelde ik dit toernooi het damefianchetto zoals na 1.c4 b6 2.Pf3 Lb7 3.g3 en nu het rigoureuze 3...Lxf3!? 4.exf3 c5 (DIAGRAM)

wat de structuur ingrijpende verandert en wit dwingt een concrete beslissing te nemen. Wit speelde 5.Lg2?! (5.d4 moet gespeeld worden om de stelling in evenwicht te houden) 5...Pc6 6.f4 Tc8 7.b3 e6 8.Pc3 Pge7 9.Lb2 Pf5 10.Pe2 Le7 11.0-0 Lf6 en zwart controleert de stelling in Ramondino,R-Welling,G Bratto 6e ronde 2012]

1...e5 2.Lb2 Pc6 3.Pf3!? (DIAGRAM)

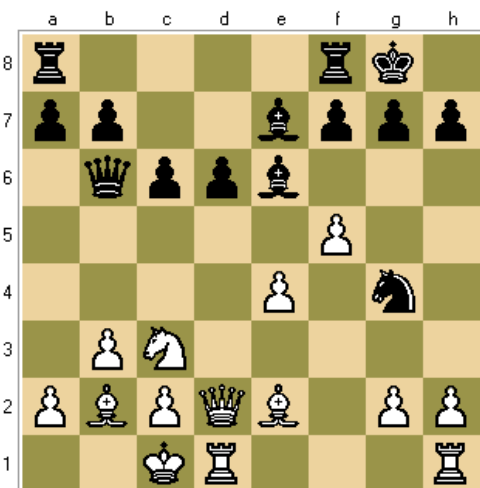

[Gespeeld als ode aan de enkele maanden geleden overleden meester Dick van Geet, deze uitdagende zet was zijn specialiteit.]

3...d6 [Wat passief hetgeen wit de gelegenheid geeft een gooi naar het initiatief te doen. Principiëler is 3...e4 4.Pd4 en na 4...Df6 5.e3 Lc5 6.Pb5 Dxb2 7.P1c3 ontstaan chaotische taferelen. Ik had dit ooit op het bord in het Nederlands kampioenschap van 1985 tegen Paul van der Sterren en na 7...Pb4 8.Tb1 Dxc2 9.Pxc7+ Kd8 10.Dh5 (10.Pxa8!?) werd door van Geet met succes

beproefd in een partij tegen Tim Krabbé maar ik had destijds mijn twijfels) 10...Pxa2! en nu werd het geforceerd remise na 11.Dxc5 Pxc3 12.Df8+ Kxc7 13.Dc5+]

4.d4! exd4 [Een poging tot activiteit middels 4...e4 wordt beantwoord met 5.d5! en na 5...Pce7 (5...exf3 6.dxc6 bxc6 7.gxf3 is beter voor wit door diens sterke loper op b2) 6.Pg5 e3 , Sax-Welling, Budapest 1996 7.f4! en zwart wordt in de verdediging gedrongen. Maar de tekstzet leidt tot een passieve opbouw.]

5.Pxd4 Pxd4 6.Dxd4 Pf6 7.Pc3 Le7 [7...d5 8.e4!?

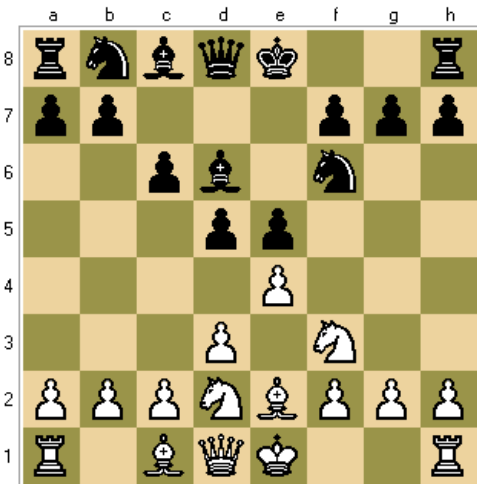
(of 8.0-0-0 , in beide gevallen heeft wit een aanzienlijke ontwikkelingsvoorsprong)]

8.e4 Le6 9.f4 0-0 10.0-0-0 c6 11.Le2 Db6 12.Dd2 [Wit heeft de ontwikkeling voltooid, beschikt over ruimtevoordeel en maakt zich op de zwarte koningsvleugel aan te vallen. Zwart kan daar met haar passieve opbouw weinig tegenover stellen en de volgende zet is een wanhopige maar bovenal incorrecte poging te compliceren.]

12...Pg4? 13.f5 (DIAGRAM)

13...Pf2 [Ik had eerder 13...Dd8 verwacht en dacht dan aan een dameoffer voor drie stukken middels 14.Lxg4 (14.Dd4! is nog beter, maar dat is achteraf ..) 14...Lg5 15.fxe6 Lxd2+ 16.Txd2 en de witte stelling is zeer voordelig.]
14.fxe6 [14.Pa4! is meteen raak, want na 14...Dc7 15.Dd4 gaat Pf2 verloren]
14...fxe6 15.Lf3 Pxb1 16.Txb1 [Ook nu heeft zwart het zwaar te verduren.]
16...d5 17.Lg4! Ld6 18.Lxe6+ Kh8 19.g3 Tae8 [En het actieve 19...Tf2 faalt op 20.Pa4 Txd2 21.Pxb6 en twee torens hangen] 20.exd5 cxd5 [20...Tf2 21.Pa4]
21.Pxd5 Da6 22.Dd4 Tf1+ 23.Kd2! Lf8 [23...Da5+ 24.Lc3 is meteen verloren]
24.Txf1 Dxf1 25.Pf4 [De zwarte stelling is nu onverdedigbaar.]
25...Da6 26.Pg6+ [En mat volgt.] 1–0

Het bleek achteraf een gouden greep om terug te keren naar de openingen van vroeger jaren, zoals ik in de jaren 80 en 90 speelde. Je bent niet voorbereid, wilt niet voorspelbaar zijn en toch het vertrouwd terrein niet te veel mijden. Af en toe moest er echter (te) diep in het geheugen worden gegraven. Zoals in de partij waar ik tegen grootmeester Mirzoev na **1.e4 c6 2.d3 d5 3.Pd2 e5 4.Pgf3 Ld6 5.Le2 Pf6**

vergat dat **6.d4!?** direct gespeeld moet worden, en na **6...Pxe4 7.dxe5** de ruil **Pxd2 8.Dxd2** zowat verplicht is, zoals in een oude partij **Ljubojevic-Dzindzichashvili** werd gespeeld.

Wit staat dan een fractie comfortabeler. Routineus speelde ich echter eerst 6.0–0 0–0 en nu 7.d4 maar na Pxe4 8.dxe5 Lc7! moet wit nu zelf ruil initiëren 9.Pxe4 dxe4 10.Dxd8 Txd8 en dan heeft zwart wat makkelijker spel. Na taaie verdediging werd het remise want zo slecht staat wit nu ook weer niet. Volgende keer toch wat tijd inruimen om één en ander op te frissen.

Eindstand Bratto Magistrale:

1 Satyapragyan Swayang IM 2435 7.0 2 Burmakin Vladimir GM 2608 6.5
 3 Neelotpal Das GM 2469 6.5 4 David Alberto GM 2595 6.5
 5 Mirzoev Azer GM 2545 6.5 6 Das Arghyadip IM 2479 6.5
 7 Panchanathan Magesh GM 2564 6.0 8 Mamedov Nidjat GM 2614 6.0
 9 Maiorov Nikita GM 2554 6.0 10 Drazic Sinisa GM 2516 6.0
 11 Janev Evgeni GM 2457 6.0 12 Colovic Aleksandar IM 2449 6.0
 13 Welling Gerard IM 2330 5.5 14 Collutiis Duilio IM 2511 5.5
 15 Genocchio Daniele IM 2440 5.5 16 Arun Prasad S. GM 2531 5.5
 17 Bellia Fabrizio IM 2451 5.5 18 Sharma Dinesh K. IM 2361 5.5
 verder onder andere 19 Jerez Perez Alfonso IM 2412 5.0
 20 Roy Chowdhury Saptar IM 2391 5.0 24 Vezzosi Paolo IM 2309 5.0
 26 Cebalo Miso GM 2435 5.0 27 Castaldo Folco IM 2432 5.0
 28 Llaneza Vega Patricia WIM 2238 5.0 etc.

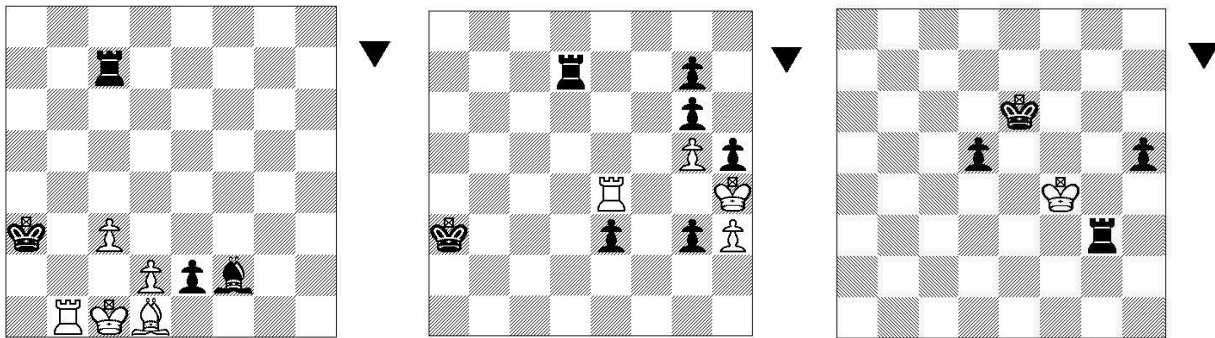
Gerard Welling

Waarom bent U eigenlijk gaan schaken ?

vroeg Max Pam in 1974 aan Johan Barendregt (1924-1982), professor in de klinische psychologie. "Omdat mijn broer in alles beter was, behalve in schaken", antwoordde de amateur-schaakmeester, die gewonnen had van Botwinnik en Portisch. "Eigenlijk is mijn leven voor een belangrijk deel bepaald door de zet e2-e1P! Ik woonde in Zeeland en daar was niet zoveel te schaken. Ik ben toen begonnen met probleemoplossen. In een retrograde probleem van Dawson vond ik, toen ik 13 jaar was, een nevenoplossing en stuurde die op naar een tijdschrift en die plaatste het met lovende tekst erbij. Daarna ben ik wel bezeten van schaken geweest. Mijn vader heeft wel eens het schaakbord op mijn hoofd stuk geslagen. Mijn toernooiprestaties zijn nooit zo geweldig geweest. Van Donner kon ik nooit winnen, hij beweerde dat mensen zoals ik eigenlijk van de toernooien geweerd dienen te worden".

Het probleem van Dawson heb ik niet kunnen vinden, wel zijn beroemde omgekeerde kerstboom. Hiervoor in de plaats drie e2-e1P studies. Diagram 1 is een compositie van Kasparjan (gespiegeld), diagram 2 is een compositie van W. A. Bron (gespiegeld) en diagram 3 is ... schaakmat in 0 (niet gespiegeld).

Piet Koster

WLC weekendtoernooi
12, 13 en 14 april 2013

Schaken als de clubkampioen (antwoorden)

De antwoorden:

Diagram 1:

1. Pf4! (1. a4 werd gespeeld met klein voordeel voor wit) **Le7 2. e4!** (of eerst Pxf7 en dan e4) **dxe4** (zwart kan ook nog de volgende computerzet proberen: 2. .. Pab5 3. Pxf7 Pxf7 4. exf5 gxf5 5. Lh3 en van de zwarte koningsstelling en pionnenstructuur blijft niets meer over Pxd4 6. Lxd4 Lxd4+ 7. Dxd4 e5 8. Dd2 exf4 9. Dxf4) **3. Pxf7 Kxf7** (Pxf7 4. fxe4 fxe4 5. Lxe4 Tab8 6. Ld5) **4. fxe4+-** en de zwarte koning krijgt het benauwd

Diagram 2:

1. ... Lxe5 De enige zet die zwart in de partij houdt. bijv. 1. .. Tb8 2. Ld4 en wit krijgt een eindspel met een zeer sterke pluspion 2. .. Dxb3?! 3. Dxb3 Txb3 4. Txa5 +-) **2. Dxe5 Db6++=**

Diagram 3:

1. Txa4! (In de partij kwam 1. Dc8+? waarna zwart beter kwam te staan.) nu slaat de zwarte aanval niet door: **1 .. Pxf4** (Defensieve zetten leveren zwart niets. 1. .. Df6 2. Kh1; 1. .. Kg7 2. Ta2 Txa2 (2. .. Pxf4? 3. Dc3+ Kh6 4. Txb2 Tg2+ 5. Kh1 Txe2 6. Txe2 Pxe2 7. De3+) 3. Dxa2) **2. Ta8+ Kg7 3. Dc3+ Kh6 4. Tgx8! Txe2+ 5. Kh1** en het feest is voorbij voor zwart.

Diagram 4:

1. Lh3! combineert aanval en verdediging. (in de partij ging het snel mis na 1. Lf1? Da1 2. Kg2 Pd6 3. Txb6 Pxe4 4. Dd3 Tcf8 5. Le2 en nu heeft zwart mat in 4.) **1. .. Tcc7 2. Le6=**

Volgende uitgave

Schakers, bedankt voor jullie bijdrage voor deze Schaakpraat.

Voor de volgende uitgave staan de volgende artikelen al klaar:

Een verslag van Gerard Welling "Najaarstoernooien"

Een stukje van Piet Koster "Dat doen schakers niet"

Schakenraad
Advocaten

CHINEES-INDISCH RESTAURANT
新安酒家
'Sun On'

Elckerlyclaan 71 • 5625 EP Eindhoven • Tel.: 040 – 241 73 53 • Fax: 040 – 248 25 09
Openingstijden: Maandag t/m Vrijdag 16.00 – 22.00 uur • Zater-, Zon- en feestdagen 12.00 – 22.00 uur
info@sun-on.nl • www.sun-on.nl

TWEEWIELERCENTRUM.nl

Paul v.d. Broek

Dè Fietsspecialist
van Eindhoven

Elckerlyclaan 93 Eindhoven 040-2416777

WWW.COPY-CO.NL

COPY & CO BV GRAFISCH BV
BOSCHDIJK 738 • EINDHOVEN • 040-2434553